ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

1

JAN. - FEB. 1971

LØSSALG: incl. moms kr. 5,75

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.
SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hver af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

Kasserer: Gunner Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34.

Sekretær: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (01) 86 16 77.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Lille Strandv. 6 D, 2900 Hellerup, tlf. (01) HE 775.

Udvalgsmedlem: Egon Jørgensen, Fredericiagade 68, 1., 1310 København K., tlf. (01) 11 30 81.

Udvalgsmedlem: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 30,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. 11 77 25.

Abonnement kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet. Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

Næste nr. af UFO-NYT udk. omkr. 1. april.

LITO Tlf. 211815 Svendborg

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se u. forretn. udvalg)

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsparken 15. 2. th., 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Redaktionssekretær: Bodil Kromann, Hattemagerstien 32, 2300 København S., tlf. (01) 55 92 88.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR:
Gunnar Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34, giro-nr. 11 77 25.

SUFOI's EKSPEDITION:
Egon Jørgensen, Fredericiagade 68, 1., 1310 København K., tlf. (01) 11 30 81.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL:
Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's UDKLIPSCENTRAL –
Repræsentant for Lolland-Falster:
Ole Henningsen, Tileg.16, 2., 4900 Nakskov

SUFOI's Bibliotek: Peder C. Andersen, Harridslev pr. 8900 Randers.

SUFOI's PR-Afdeling: Peter A. Hansen, Lille Strandvej 6 D, 2900 Hellerup, tlf. (01) HE 775.

SUFOI's Foredragsafdeling –
Repræsentant for København: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Repræsentant for Fyn: Ole Knudsen, Enghavevej 32, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 01 25.

Repræsentanter for Midtjylland (8000-området): Hanne og Poul Nielsen, Linå pr. 8600 Silkeborg, tlf. (06) 83 51 11, Mollerup 156.

Repræsentant for Nordjylland (9000-området): Svend Erik Christensen, Uttrupv. 8, 4., 9400 Nørresundby.

Repræsentant for Sønderjylland (6000-området): Kai E. Møller, Gråstenvej, Felsted, 6200 Åbenrå.

INDEHOLDER bl. andet

Hvorfor ufologi? (leder) ... 1
Ufologi (UFO-Symposiet) ... 4
Observationer ... 11
Norge (syvbenet genstand) ... 17
Ufonauter – ? ... 25
Videnskab og rumfart ... 29
Rumteknologi ... 31
Medlemsorientering ... 33
Boganmeldelser ... 35
Diverse ... 38
Læserbrev ... 40
UFO'er over Danmark ... 40

Hvorfor ufologi?

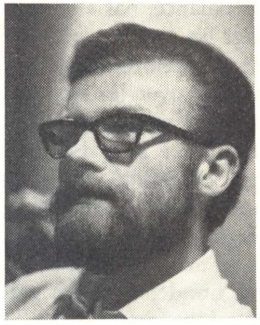

I. O. Kjems

Åbenhed og nysgerrighed er nødvendige forudsætninger for opdagelser.

Når jeg indleder denne lille snak med et af mine slagord, er det for at understrege, at UFO-logi mere end de fleste andre problemkomplekser er ét, man må nærme sig uden fordomme. Alt for mange mennesker udtaler sig overmåde kategorisk om emner, de end ikke har skaffet sig den mest elementære viden om – og dette gælder desværre i højere grad hér end på så mange andre områder.

Der har i tidens løb været fremsat mange fraser, der skulle tjene som forklaring på, hvorfor man anså UFO-forskning for overflødig. Jeg vil i det følgende kort behandle nogle af dem.

Folk ser syner

Flere mennesker – senest en amerikansk sociolog, Donald I. Warren – har ment at kunne affærdige problemet ved at påstå, at det kun er emotionelt instabile personer, der „ser" UFO-er – at der er tale om hallucinationer. Rent bortset fra, at påstanden dårligt kan forklare de mange *masseobservationer* (tilfælde, hvor op til flere tusinde personer har observeret samme fænomen og beskrevet det enslydende), så har vi da heldigvis udtalelser fra sagkyndige, der har gjort sig den ulejlighed at undersøge spørgsmålet nærmere. Psykiateren, dr. Berthold E. Schwarz fra Montclair hospitalet i New Jersey har foretaget psykiatriske undersøgelser af flere vidner til nærobservationer. Han skriver i „Medical Times", vol 96, nr. 10, at UFO-vidner er sjæleligt ligevægtige; de er ikke psykotiske, og de har ikke hallucinationer. Tilmed fortæller han, at der blandt sindslidende er en total mangel på „tallerken-historier".

Sociologen Donald Warren har ikke interviewet UFO-observatører. Hans påstand – at det er folk, hvis indtægt og position ikke står mål med deres uddannelse, der „ser" UFO'er – bygger på den berømte Gallup-undersøgelse, der afslørede, at over 5 millioner amerikanere havde set UFO'er. Warren har siddet ved sit skrivebord og syslet med sin tese om „ulogisk status" – og er selv ulogisk. Højt uddannede, der tjener 5.000 dollars årligt, ser UFO'er 5 gange så hyppigt som beskedent uddannede. Højt uddannede med mellemindtægter ser dem 16 gange så ofte som lavere uddannede. Kan man så slutte, at højt uddannede med passende gager ser UFO'er ca. 51 gange så hyppigt? – for så har han væltet sin egen teori. Det må være nok om Warren i denne omgang.

Også den videnskabsmand, der formentlig har størst erfaring i UFO-spørgsmål, dr. J. Allen Hynek, har noget at sige om UFO-iagttagere. (Dr. Hynek, leder af afdelingen for astronomi og direktør for Lindheimer Astronomiforskningscentret ved Northwestern University, har fra 1953 til 1969 været det amr. flyvevåbens videnskabelige konsulent i UFO-spørgsmål.) Han skriver i „Christian Science Monitor", 22.4.70:

„Det er dr. Condon's og øjensynligt sekretæren for flyvevåbnets, påstand, at sådanne „usædvanlige oplevelser" i virkeligheden kun eksisterer i vidnets bevidsthed. Det bliver mere vanskeligt at forsvare dette synspunkt, når man må tale om adskillige mennesker, der siger, at de var vidner til den samme begivenhed. Det er f. eks. næppe videnskabeligt holdbart at beskylde adskillige mennesker for at være ude

af balance, når alle siger, at de så et meget kraftigt lys nærme sig, standse fuldstændig op nogle få hundrede fod borte, svæve lydløst nogle få fod over jorden, og efter nogle få minutters forløb fra stående start flyve bort med utrolig fart. Især, hvis det blev rapporteret, at fænomenet bevirkede forskellige former for elektrisk interferens – „svækkelse" af billygters lys, blokering af bilmotorer, støj i radioer osv. . . .

. . . en vildfarelse skræmmer ikke heste, kvæg og hunde, ej heller standser den biler eller laver interferens på radio- og TV-apparater."

Fejltolkning af naturfænomener, fly etc.

„Er det ikke kun skyformationer, fugle, balloner, fly, luftspejlinger, satellitter og andet, der observeres, og som – grundet manglende kendskab – opfattes forkert?" spørger nogle. Jo, i omkring 70 pct. af tilfældene. Men disse bliver frasorteret, når meldingerne indløber til rapportcentralerne. At ikke hele rapportmængden kan forklares så let, fremgår med al ønskelig tydelighed, alene af de mange *nærobservationer,* hvor folk har set metalliske genstande udføre fantastiske manøvrer. Det er også vigtigt at huske på, at der blandt vidnerne er mange erfarne iagttagere. Her i UFO-NYT har vi præsenteret rapporter fra politifolk, piloter, astronomer og andre, der skal kunne stå inde for deres udtalelser.

Eksperimentalfly fra en jordisk magt

Undertiden hører man teorier om, at det måske kan være hemmelige våben, udviklet af russerne/amerikanerne/kineserne (det ikke ønskede overstreges). Vi kan naturligvis ikke helt udelukke muligheden herfor; men det forekommer ikke rimeligt. Hvis maskinerne er færdigudviklet (der har været tid nok) hvorfor er de da ikke blevet benyttet som pressionsmiddel over for de andre lande? Og hvis de stadig er under afprøvning, ville det så ikke være meget uklogt af f. eks. amerikanerne at foretage testflyvninger over Sydamerika, Europa, Australien – og USSR? Tænk, hvis de faldt ned og konstruktionen blev afsløret af „fjenden".

En form for religion?

Selvfølgelig er der også mennesker, der tror, at UFOlogi er: „en ny, teknokratisk religion". Det er så tåbelig en opfattelse, at den egentlig skulle være overflødig at behandle; men da en del mennesker – af frygt for at blive involveret

Dette foto er taget af astronomen, prof. Gabriel Alvial Caceres, leder af centret for kosmisk stråling under Chiles Universitet, 17. maj 68. Det er således forrygende usandt, når nogle vil påstå, at astronomer ikke ser UFO'er. De har ikke blot set, men også fotograferet dem.

i en sværmerisk-religiøs menighed – afholder sig fra at se nærmere på UFO-problematikken, kan der være grund til nogle bemærkninger herom.

Dr. J. Allen Hynek har i „Science", 21.10.66 skrevet om påstanden: „Kun fantaster rapporterer UFO'er":

„Nøjagtig det modsatte ligger meget nærmere sandheden. Kun en ubetydelig håndfuld af de rapporter, der bliver indsendt til flyvevåbnet eller nogen anden organisation, jeg kender til, er fra de „sande troende." Disse mennesker, der er nært beslægtede med kult-dyrkere, er i deres egen bevidsthed så sikre på, at Jorden bliver afpatruljeret af fremmede, højerestående, og altid venligtsindede intelligenser (der giver gentagne advarsler til Homo Sapiens – ofte gennem mental telepati – om at forbyde bomben og om i al almindelighed at opføre sig ordentligt), at de ikke har brug for beviser. Hvorfor indsamle data? Hvem behøver bevis? Det har været min erfaring, at de virkeligt forvirrende rapporter i al almindelighed kommer fra mennesker, der kun har tænkt lidt, eller slet ikke, på UFO'er, idet de for det meste har anset dem for „vås", indtil de bliver rystede af deres egen oplevelse."

Lad os understrege: UFOlogi har intet med religion at gøre. UFOlogi behandler det forhold, at der i alle verdensdele, af folk i alle sociale lag og kulturer, observeres flyvende genstande. Disses „adfærd" umuliggør konventionelle forklaringer. *Derfor* opstiller vi ukonventionelle *arbejdshypoteser;* og selv om disse falder ortodoksiens vogtere for brystet, er de dog fuldtud acceptable, dersom de kan bringe os nærmere en relevant og tilfredsstillende løsning på „vort tids største videnskabelige problem".

Skandinavisk UFO Information – og UFO-NYT – har ikke den mindste trang til at missionere for en bestemt livsholdning – og vi har ingen patentløsninger.

Det er i grunden bemærkelsesværdigt, at så mange mennesker bliver ophidsede, blot ved synet af det uanselige ord „UFO". Udtalelserne er, ikke mindst fra UFOlogiens modstandere, hyppigt så emotionelt ladede, at vi tilsyneladende står overfor en voldsom „psykisk barriere". Åbenbart må vi altså først og fremmest bede om en afslappet, objektiv holdning til hele UFO-problematikken.

Iver O. Kjems

KORT FOR HOVEDET

Manden, som den 24. juni 1947 fik verden til at kalde UFO'er for „flyvende tallerkener", har udtalt sig om det amerikanske flyvevåbens nedlæggelse af Project Bluebook. „Det er måske kun godt, at militæret er ude af UFO-undersøgelserne", sagde den nu 54-årige Kenneth Arnold til et medlem af SAUCERS, der interviewede ham i hans hjem i Boise, Idaho. Siden den berømte dag i 1947 havde han haft endnu 4 observationer, og taget smalfilm af tallerkener, fotalte han. Han kaldte beslutningen om at nedlægge Bluebook „typisk for flyvevåbnet. Da de ikke har kunnet løse mysteriet, lader de det bare ligge. For mig er Pentagon's behandling af problemet et lige så stort mysterium som tallerkenerne".

Saucer News, foråret 70. /IOKj.

Læs Kenneth Arnold's egen beretning om den berømte observation 24. juni 1947. Den findes i håndbogen: UFO-ORIENTERING, som er udsendt af SUFOI's forlag.

*

2. marts 1969: Folk i nærheden af Wolf Lake, Michigan, er stadig usikre overfor, hvad de så på himlen lørdag aften (1.3.), men de erklærer, at det ikke var et fly eller en helikopter. Genstanden var rund, havde blinkende grønne og hvide lys og så ud til at stå stille i luften i flere minutter, før den fløj bort. En kvinde blandt iagttagerne ringede til politiet, men den forsvandt, inden hun havde afsluttet opringningen. De, der så den, sagde, at den udsendte en svag, konstant summen.

Saucer Magazine, Nebraska, USA. Maj 69. /IOKj.

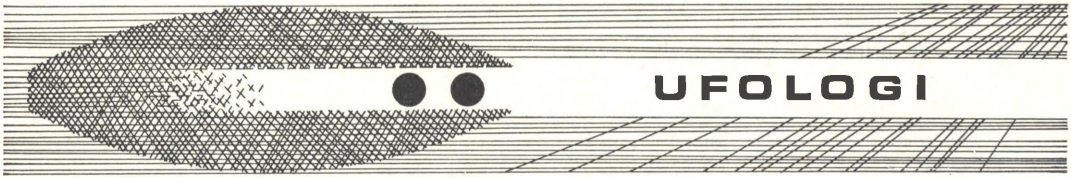

UFO-Symposiet (fortsat)

Den 29. juli 1968 afholdt den amerikanske Kongres et UFO-seminar i Repræsentanternes Hus, Washington. En gruppe videnskabsmænd orienterede her Komiteen for Videnskab og Astronautik om forskellige aspekter af problemet.

Den første afdeling af dr. Robert M. L. Baker, jr.'s omfattende indlæg blev bragt i UFO-NYT nr. 6, 1970. Se heri dr. Baker's kvalifikationer og øvrige data.

3. DEL

HYPOTETISKE ARSAGER TIL ANORMALE OBSERVATIONER – OG FORSVAR FOR STUDIET AF DEM

I Baker og Makemson (1967) drøftede jeg de almindelige „kandidater" til anormale observationers naturlige kilder. F. eks. opfanger nogle afsøgningsradar – således lufthavnsradar – anormale signaler, kaldet „engle". Et udvalg af forklaringer er blevet fremsat, adskillige med tendens i retning af ioniseret luft, inversionslag etc. (Se Tacker [1960]) og endog insekter (se Glover, et al. [1966]). Med hensyn til menneskelig observation af anormale, lysende fænomener har nogle autoriteter indtaget en temmelig kategorisk holdning, som f. eks. Menzel (1953), som mener, at det fremherskende naturlige fænomen er atmosfæriske luftspejlinger; og Klass (1968a), som mener, at det fremherskende naturlige fænomen er kuglelyn, dannet af stærkstrømsledningers koronale udladning, jetfly, elektriske uvejr osv.; samt Robey (1960), som mener, at observationerne er „småkometer" på vej ind i Jordens atmosfære osv. Listen over hypotetiske årsager til anormale observerede fænomener er meget lang, men ifølge de fotografiske data, som jeg personligt har analyseret, er jeg overbevist om, at ingen af disse forklaringer kan passe.

De analyser, jeg indtil dato har udført, har drejet sig om observatorisk bevismateriale, som jeg kalder „sikre data" – det vil sige sikre fotografiske data. Skønt jeg ikke i detaljer vil drøfte analyserne af øjenvidnernes rapporter (som jeg kalder „usikre data")[1]), har Powers (1967), McDonald (1967), Hynek (1966) og andre konkluderet, at der eksisterer overvældende beviser for, at der virkelig findes et anormalt fænomen.

Naturligvis er der en mængde andre, som er kommet til en direkte modsat slutning; det bliver i virkeligheden næsten en sag om, hvad man personligt foretrækker: Det er muligt at identificere alle de anormale data som meget usædvanlige manifestationer af naturlige fænomener. Lige meget, hvor usandsynligt det er, alt er muligt – endog et jetfly, der reflekterer solen stik modsat optikkens love. Jeg bliver undertiden mindet om debatterne om den flade Jord, som jeg for 10 år siden organiserede ved mit kursus i elementær astronomi ved UCLA. Nogle studenter blev så ivrige efter at retfærdiggøre deres standpunkter – enten flad eller rund – at de greb til de mest usandsynlige argumenter for at give en fornuftsmæssig forklaring på deres holdning.

---

1) Undtagen i bilag 3 til denne rapport – et manuskript leveret af Dr. Sydney Walker III angående et hypotetisk tilfælde.

Personligt mener jeg, det vil være forhastet af mig at gå ind på, at de sikre og usikre data tvinger videnskaben til at vælge dén hypotese fremfor andre, at de anormale observationer stammer fra manifestationer af ujordiske væsener. På den anden side vil jeg kraftigt råde til oprettelsen af et forskningsprogram på de anormale fænomeners felt – en interdisciplinær (på tværs af faggrænser) forskningsbestræbelse, som arbejder efter den højeste standard; som vil være velbegrundet og som er planlagt til at vare tilstrækkeligt længe. Den eventuelle fordel for videnskaben ved et sådant forskningsprojekt beror ikke alene på opdagelsen af intelligent ujordisk liv; det ville retfærdiggøres af muligheden for at få ny indsigt i dårligt forståede fænomener, som f. eks. kuglelyn, nedslag af småkometer og af spiralformede meteoritter.

Der er ligeledes for militæret praktisk værdi i en sådan forskning. Lad os antage, at noget i retning af „Tunguska-begivenheden" fra 1908 hændte i dag, og at det var Long Island i stedet for Podkameniaia-Tunguska-flodbækkenet i Sibirien, som blev hærget af, hvad der sandsynligvis var et kometnedslag. Ville vi misfortolke denne katastrofale begivenhed som signalet til den tredie verdenskrig? Hvad, hvis endnu en „ildkugle-procession" som den over Kanada den 9. februar 1913 fandt sted i dag, og de lavtflyvende meteorer bevægede sig ad en næsten polar omløbsbane, som ville overflyve De forenede Stater. Ville vi tolke de resulterende bevogtningsdata som tegn på, at Rusland havde taget initiativet til et delvist kredsløbsbombardements-system (FOBS)? Mit kendskab til vort flyvevåbens bevogtningssystem, både det nuværende og det kommende (se Baker og Ford [1968]), siger mig, at de er tilstrækkeligt forfinede til ikke at reagere forhastet og signalere en falsk alarm – selvom man burde foretage et omhyggeligt studium på dette punkt. På den anden side må der eksistere andre anormale datakilder, som kunne give signalet til en falsk alarm og måske udfordre os til enten at udfolde vore modtræk eller endog til at foretage modangreb.

Før jeg opregner de særlige fordele, denne forskning kunne give forskellige videnskabsgrene, tillad mig da kort at vende mig mod emnet: de usikre data. Den overvejende grund til, at jeg har undgået at præsentere de usikre data i mine fotografiske studier og ikke har givet mig af med analyser af øjenvidneskildringer (som Fuller har gjort det så udmærket [1966]), er, at jeg ikke har været i stand til at fremkomme med et fornuftigt grundlag til bedømmelse af troværdigheden hos nogen given menneskelig observatør. Skønt det ligger udenfor min egen videnskabelige kompetence, mener jeg, at en vurdering af vidners troværdighed kunne danne en vigtig tilføjelse til ethvert seriøst studium af anormale fænomener (se Walker [1968], vedlagt i bilag 4 i denne rapport). De usikre data må indeholde nogle nyttige oplysninger, og det vil være i høj grad urealistisk fuldstændig at ignorere dem. Af denne årsag har jeg vedlagt bilag 3 af Dr. Walker, som præsenterer en logisk fremgangsmåde til fastsættelse af niveauet for observatørens troværdighed. Walkers rapport om et hypotetisk tilfælde fuldstændiggør resultaterne af almindelige medicinske, neuro-oftalmologiske (læren om øjet og dets sygdomme), neurologiske og psykiatriske fremskridt, og fremlægger et logisk grundlag for angivelse af et samlet troværdigheds-niveau.

Dr. Robert L. Hall er naturligvis særdeles kvalificeret til at udtale sig om spørgsmålet vedrørende øjenvidneskildringer ved dette seminar.

Hvis der tages initiativ til seriøs forskning med det formål at opdage, analysere og identificere kilderne til anormale, observerede fænomener, så mener jeg, at følgende videnskabelige fordele kan forventes:

(1) *Meteorologi.* – Skønt der er et stort antal udmærkede meteorobservationsnet i funktion i dag, ville indsamlede data om fænomener med uberegnelige baner (deriblandt hurtig angivelse af stedet for enhver „landing" eller nedslag) betydningsfuldt forøge dækningen og analyserne af meteoritter og muligvis kometer, der kommer ind i atmosfæren. Derudover ville rettidig opdagelse af meteorstumper, mens de er på ildkuglestadiet, være i høj grad værdifuldt.

(2) *Geologi.* – Det er påpeget af Lamar og

Baker (1965), at der i ørkener findes rester af virkninger, som menes at være forårsaget af kometer, der er kommet ind i atmosfæren. Ydermere ville ethvert geologisk eller materielt bevis for nedslag eller „landing" af ujordiske objekter være af stor interesse. Som Dr. John O'Keefe (1967), meddirektør for laboratoriet for teoretisk forskning under NASA GSFC, tilkendegav: „Ville det ikke være muligt at få fat på nogle rester af disse („UFO") objekter til undersøgelse? F. eks. kunne et stykke materiale, hvor lille det end er, afsløre arten af den ujordiske legering."

„Et stykke af en skrue, hvor lille det end er, ville enten være engelsk, metrisk eller marsisk. Det har gjort indtryk på mig, fordi jeg har set på titusinder af månebilleder, og fundet, at de meget små mængder af kemiske data har mere vægt ved tolkningen af Månens historie end de store mængder af optiske data. Det ser ikke sandsynligt ud, at objekter („flyvende tallerkener") af denne størrelse kan besøge Jorden og derefter tage af sted uden at efterlade noget, end ikke et stænk. Vi kunne meget let analysere et stænk, der ikke var større end et nålehoved."

Jeg er enig med O'Keefe, og hvis der eksisterer „landinger" i forbindelse med de anormale fænomener, så må en omgående og yderst gennemgribende undersøgelse af landingspladsen finde sted, før geologisk/materielt bevismateriale er spredt eller blandet med jordisk stof.

(3) *Atmosfærisk fysik.* – Et af de store mysterier i dag er dannelsen, bevægelsen og eksplosionen af kuglelyn. Som Singer (1963) bemærkede:

„De specielle egenskaber hos kuglelyn, som viser sig særdeles vanskelige at kopiere eksperimentelt, består af en kugledannelse i luften (ved næsten atmosfærisk tryk og i en vis afstand fra energikilden), og dens store bevægelighed. Det står fast, at yderligere afklaring af både teoretiske og eksperimentelle aspekter behøves."

Med hensyn til „plasma-UFO'er" udtaler Mr. Philip J. Klass (1968b):

„Hvis betingelserne – alle betingelserne – som behøves til dannelse af plasma-UFO'er nær højspændingsledninger eller i kølvandet af et jetfly jævnligt var til stede, ville vi have millioner af UFO-rapporter, og mysteriet ville have været løst for længe siden. Men den forholdsvise sjældenhed i UFO-observationer peger klart hen på, at det kuglelynsbeslægtede fænomen er meget sjældent."

Selvom kuglelyn ikke er den vigtigste årsag til anormale data (og det er jeg ikke på nuværende tidspunkt overbevist om, at det er) ville ethvert program til undersøgelse af anormale observerede fænomener sikkert kaste et betydningsfuldt lys over kuglelynsproblemet.

(4) *Astronomi.* – Jeg har allerede bemærket muligheden for kometer på vej ind i atmosfæren, som det kunne være meget værdifuldt for astronomerne at studere. Hvis de anormale observerede fænomener (incl. måske „intelligente" radiosignaler fra det interstellare rum), som en del yderst ansete astronomer tror, er resultatet af en avanceret ujordisk civilisation, ville fænomenets udforskning blive et vigtigt anliggende for hele den menneskelige race. Bibetydningen for astronomien er overvældende.

(5) *Psykiatri og psykologi.* – Da sælsomme hændelser er blevet rapporteret, er studiet af øjenvidners troværdighed muligt under spændingsfyldte omstændigheder med visuel årsag til spændingen. Som jeg senere vil anbefale: Hvis en kompetent mobil arbejdsstyrke af professionelle kunne sættes i aktion, så snart anormale hændelser opdages, så kunne man opnå en pålidelig vurdering af øjenvidneskildringer (usikre data) i relation til de indsamlede virkeligt sikre data. Selv om begivenheden kun drejede sig om en iøjnefaldende ildkugle eller sumpgas, ville den psykiatriske/medicinske undersøgelse af øjenvidnet stadig være oplysende.

(6) *Sociologi.* – Skønt ikke klassificeret som en fysisk videnskab, synes der her at være en udfordring til de sociale videnskaber. Det har været min mening i denne rapport at påpege, at det ikke er en forudsætning for studiet af anormale observerede fænomener at antage, at de stammer fra ujordisk intelligens.

Ikke desto mindre er muligheden efter min opfattelse stadig åben. Det synes derfor rimeligt at gennemføre nogle planlægningsunder-

søgelser af mulighederne. For at uddrage værdifulde oplysninger fra et avanceret samfund kunne det synes nyttigt at forudse de tilnærmelsesvise karaktertræk for en sådan overlegen intelligens – eller, om ikke nødvendigvis overlegen, så en intelligens, der fremviser en industriel, udforskende, væsentlig ældre kultur. Der findes mængder af afhandlinger med teknologiske forudsigelser; man kan fæste vurderinger over teknologiske fremskridt til bevægelseshastigheden, energiproduktionen, produktiviteten, udbygningen af kommunikationen osv. Der har været mange debatter om tekniske evner eller grænserne for avancerede, ujordiske samfunds evner. (se f. eks. Markowitz [1967] og Rosa, et al. [1967]). Oftest sammenblandes imidlertid argumenterne over disse teknologiske evner med meget tvivlsomme kommentarer vedrørende psykologiske tilskyndelser, adfærdsmønstre og ubegrundede udkast til de sociale bevæggrunde i et avanceret samfund. Hypotetiske spørgsmål rejses ofte, som f. eks. . . . hvis der findes flyvende tallerkener, hvorfor kontakter de os så ikke direkte . . . ? Det ville jeg, hvis jeg udforskede en anden civilisation." Sådanne bemærkninger fremsættes på yderst tynd is, for efter hvad jeg ved, er intet studium udført på området vedrørende forudsigelse af socialt særpræg i en avanceret ujordisk civilisation. Filosoffer, sociologer og andre påtager sig sædvanligvis studier af temmelig teoretiske problemer. (Se Wooldridge [1968] og Minas og Ackoff [1964]). Hvis man blot kunne udvikle et kvantitativt index over sociale fremskridt, som f. eks. ville adskille os fra romerne i vore forhold personer og samfund imellem (f. eks. tendenser mod færre voldsforbrydelser, færre krige, etc.), så ville vi eventuelt være bedre udrustet til at foretage en rationel beregning (ekstrapolation) fra vort eget til et avanceret samfund. Faktisk ville et sådant index, hvis det kunne udvikles, endog være fordelagtigt ved ledelsen af vort eksisterende jordiske samfund.

(7) *Tilfældige, uventede opdagelser.* – I tilgift til værdien af studiet af anormale fænomener for disse specielle grene af videnskaben, er der altid muligheder for, at man gør heldige, uventede opdagelser ved et tilfælde. Ethvert videnskabeligt studium af denne natur har en mulighed for at give væsentligt udbytte i „beslægtede emner". F. eks.: Ved forbedret teknik i konstruktion af radar og optisk afsøgningsapparatur og kontrol; ved at inddele vidneudsagn i retten efter en pålidelig, kvantitativ troværdighedsskala; eller ved at tyde og/eller analysere anormale radiosignaler fra det interstellare rum.

4. DEL
KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

I de sidste 16 år har jeg alvorligt (endskønt med pauser ind imellem) fulgt analyser af rapporter om „UFO'er" eller „flyvende tallerkener" – både de videnskabelige og de kvasi-videnskabelige. Det er min konklusion, at der netop er så mange kvantitative data, at vi kan udlede umådelige mængder af data om anormale, observerede fænomener, som er indsamlet til dato. Jeg tror, vi ganske simpelt vil narre os selv med endeløse argumenter over gamle, ufuldstændige data-opstillinger; hvad vi har brug for er mere udpenslede analyser af nye anormale, observerede data. Vi må fremkomme med mere end blot et opkog af gamle data.

Jeg fremhæver det som højst usandsynligt, at eksisterende optiske og radarkontrolsystemer kunne indsamle den slags kvantitative data, som kræves til at identificere og studere fænomenet. Desuden har vi på nuværende tidspunkt intet kvantitativt grundlag, hvorefter vi kan vurdere og indordne (efter troværdighed) myriaderne af øjenvidneskildringer. At fortsætte på denne måde med at „koge suppe på" gamle anormale begivenheder, forekommer mig at være spild af vore videnskabelige ressourcer. Som afslutning kan jeg derfor konkludere:

(1) Vi kan ikke nu og har heller ikke tidligere været i stand til at udføre en fuldstændig – eller blot delvis fuldstændig – udforskning af rummet i nærheden af Jorden, omfattende nok til at røbe tilstedeværelsen af – eller til at forsyne os med kvantitative oplysninger om – anormale fænomener.

(2) Sikre data om anormale observerede fænomener eksisterer faktisk, men de er af ringe kvalitet på grund af manglende apparatur til fremskaffelse af dem.

(3) Usikre data om anormale fænomener eksisterer også, men vi har ingen kvantitativ fremgangsmåde til at vurdere deres troværdighed og fremsætte korte og klare konklusioner over de anormale fænomeners kendetegn.

(4) Efter videnskabelige metoder burde man som følge heraf udtænke et eksperiment eller flere og omgående tage initiativet til nært beslægtede studieprogrammer for bedre at definere de anormale data.

(5) For at retfærdiggøre et sådant eksperiment og tilknyttede studier, er det ikke nødvendigt forud at antage eksistensen af intelligent ujordisk liv, der opererer i Jordens nærhed, eller at fremsætte tvivlsomme spekulationer angående „deres" avancerede videnskabelige og tekniske formåen eller „deres" psykologiske tilskyndelser og adfærdsmønstre.

I lyset af disse konklusioner vil jeg fremsætte følgende anbefalinger:

(1) For at fremskaffe informations-rige sikre og usikre data vedrørende anormale fænomener, burde man organisere en interdisciplinær, mobil arbejdsstyrke eller et hold af højt kvalificerede videnskabsmænd. Dette hold skulle oprettes på langtidsbasis, understøttes godt økonomisk og udstyres til at gå i aktion og undersøge rapporter om anormale fænomener umiddelbart efter, at sådanne rapporter modtages. På grund af de „sikre" rapporters relative sjældenhed (se p. 1968) skulle øjeblikkelige resultater ikke forventes, men i de mellemliggende perioder mellem undersøgelserne i marken, skulle holdets tid produktivt bruges til at foretage analyser af de tidligere indsamlede data, og til at „skærpe" deres analyseringsværktøj.

(2) I overensstemmelse med den førnævnte arbejdsstyrke, skulle et observationssystem omgående oprettes til opdagelse og registrering af anormale, observerede fænomener til fremskaffelse af sikre data. Systemet kunne omfatte en eller flere phased-array radar (selvfølgelig ikke med omkostninger eller kapacitet som FPS-85, men opererende på en begrænset måde, der dog lignede FPS-85). En phased array radar ville have den fordel fremfor en almindelig „skål"-radar, at den kan spore ved stor hastighed og dele energien på optimal måde mellem opdagelse og sporing. Kontrolsystemet ville være enestående og ville nødvendiggøre udviklingen af et tilsluttet databehandlingsanlæg, som kunne forstærke stillingsvariationerne og beskrive objektets vej fra en 6-dimensionel position og hastighedsbedømmelse til en 12-dimensionel acceleration og bedømmelse af pludselige ryk (Baker [1967]), for at følge uberegnelige bevægelser.

Dertil måtte datacentralen indrettes specielt for at udelukke menneskeskabte rumobjekter og (om muligt) flyvemaskiner, fugle, almindelige meteorer osv. Men det skulle være indrettet til at opdage og spore nære småkometer, makrometeoritter (ildkugler), kuglelyn og ethvert andet uberegneligt eller anormalt objekt indenfor dets rækkevidde. Optiske apparater (inclusive spektografisk udstyr) skulle være forbundet med radaret for at fremskaffe mere omfattende data. På grund af den førnævnte sjældenhed af anormale data, ville alarmer fra systemet ikke finde sted særligt hyppigt og kunne overføres direkte til den anbefalede arbejdsstyrke..

(3) Et foreslået ny-udviklet, rumbaseret, langbølget, infrarødt observationssystem skulle bevilges og de tilknyttede hjælpeapparater skulle ændres, så de desuden omfattede programmering for anormale objekter i datacentralen. Det særlige observationssystem kan ikke anerkendes som sikkerhedsmiddel, men detaljer kan muligvis indhentes fra flyvevåbnet. Dette observationssystem kunne fremfor alt tilvejebringe nogle data (måske ufuldkomne) om anormale objekter, som afslører en lille temperaturforskel i forhold til rumbaggrunden, som grundlag for ikke-sammenblanding med den militære opgave. Systemet repræsenterer en lovende teknologisk udvikling, og ingen anden ny teknik fra de senere år byder på mere lovende udsigter for rumforskningen. Efter min mening er de videnskabelige principper, der ligger til grund for det foreslåede forskningssystem sunde, og et udviklende målingsprogram skulle iværksættes.

(4) De for FPS-85 radaren i Eglin luftbase konstruerede hjælpeapparater skulle udbygges for at opnå kapacitet til at opdage og spore anormale rumobjekter. Den relativt billige ændring kunne indbefatte gennemførelsen af en

sporingsteknik i lighed med den af Baker (1967) udkastede. Det skulle imidlertid holdes for øje, at kun en begrænset sporingstid (ca. 30 pct.) kunne helliges denne bestræbelse på grund af den altovervejende betydning af udforskningen af menneskeskabte rumobjekter, som er den egentlige årsag til opførelsen af dette radar.

(5) Forskellige „lytteposter" skulle oprettes (med brug af eksisterende instrumenter) for at søge efter mulig kommunikation fra andre intelligente livskilder i universet. Se f. eks. Shklovskii og Sagan (1966), kapitlerne 27, 28, 30 og 34.

(6) Studier til forudsigelse af teknologi og adfærdsmønstre skulle opmuntres for at give i hvert fald begrænset indsigt i en avanceret civilisations hovedtræk. Disse studier (sandsynligvis ikke understøttet af regeringen) skulle indbefatte de social-psykologiske bibetydninger af anormale fænomener, så vel som den psykologiske virkning på vor egen kultur, som kunne forventes ved „kontakt" med en avanceret civilisation. (Se kapitel 33 i Shklovskii og Sagan [1966]).

(7) Der skulle tages initiativ til studier af psykiatriske/medicinske problemer ved bedømmelse af vidneudsagns troværdighed ved sælsomme eller usædvanlige begivenheder. (Se bilig 3 i denne rapport).

5. DEL
EFTERSKRIFT

Alle de førnævnte anbefalinger medfører økonomiske udgifter, og vi kender alle de strenge begrænsninger i bevillingerne til forskning i dag. På den anden side mener jeg for så vidt, at en af de fælder vi er faldet i, er tillid til hurtigt overblik samt underbemanding og underbevilgede programmer til undersøgelse af umådelige mængder af ofte dunkle data. Jeg ville fraråde sådanne programmer som en hindring i forhånd til det samlede videnskabelige mål.

Det mål, at forstå anormale fænomener, hvis det opnås, må være af overvældende vigtighed for den menneskelige race. Vi må se at få gang i et positivt videnskabeligt program; et program, som går frem efter den højeste videnskabelige standard, har særlige formål, er vel understøttet samt langvarigt. – Tak.

Oversætter: B.K.

Magnetiske felter og UFO'er

Af. dr. James A. Harder

Vi bragte dr. James A. Harder's indlæg ved UFO-symposiet d. 29. juli 1968, i UFO-NYT nr. 5, 1970. Her er atter en interessant artikel af dr. Harder, der er civilingeniør og professor ved California universitetet i Berkeley. Konsulent for APRO i tekniske spørgsmål.

Der har været mange eksempler på, at magnetiske felter har været iagttaget i forbindelse med UFO'er og megen spekulation om, at UFO-erne på en eller anden mystisk måde blev fremdrevet eller båret af enten magnetiske eller undertiden „elektromagnetiske" felter. Eftersom Jordens felt er så svagt – mindre end én gauss – er der kun ringe sandsynlighed for, at det kunne bruges. Dette gælder især, når man tager i betragtning, at kun ændringen i feltet kan bruges, og at denne er uendelig lille. Vi har (indtil nu) aldrig været i stand til at producere en nordpol uden også at producere en sydpol (ved brug af elektromagneter, stadige magneter osv., som alle er dipoler). Således kan en af de to poler kun når der er en ændring eller et skiftende felt producere en kraft, der overgår den andens.

Dermed være ikke sagt, at magnetiske „uni-

poler", nord eller syd, ikke kan eksistere; de er påvist teoretisk, og der findes meget gode grunde til at tro, at de måske vil kunne produceres. Det ville blive i skikkelse af sub-elementære partikler (undertiden kaldet quarks, men navnet „dyon" er blevet foreslået), som har både en elektrisk og en magnetisk ladning. Et tillæg til kvanteteorien (se „A Magnetic Model of Matter" af Julian Schwinger, „Science", v. 165, n 3895, 22. august 1969) antyder, hvorfor sådanne magnetisk ladede partikler aldrig er fundet – den energi, som holder to modsat ladede partikler sammen, er ofte den samme, som holder en atomkerne sammen. Det er disse kræfter, som (teoretisk) kunne holde tre dyoner sammen for at danne en neutron, proton eller elektron. En sådan elementær dyon kunne have en elektrisk ladning på $+e$, $\div e$, $+2e$ eller $\div 2e$, hvor e er en trediedel af en elektrons ladning. Ligeledes kunne den have en magnetisk ladning på $+m$, $\div m$, $+2m$ eller $\div 2m$. De magnetiske ladninger for de tre dyoner må adderes op til nul; men det behøver de elektriske ladninger ikke.

Imidlertid ligger det spændende i disse teoretiske muligheder ikke så meget i muligheden for at danne et magnetisk ladet legeme, som kunne tiltrækkes enten af en nordpol eller en sydpol, som i muligheden for elektrisk maskineri med enorm kraft. (I et senere nummer bringes mere om stofs magnetiske mønster).

The APRO Bulletin, sept. okt. 70. /BK.

Kun for abonnenter!

Såvel UFO-Orientering som TRINIDADE-Observationerne er nu kommet ud hos boghandlerne, hvorfor prisen selvfølgelig er blevet en ganske anden end for SUFOI's medlemmer. F. eks. kan vi nævne, at UFO-Orientering i boghandelen koster kr. 19,75. Som abonnent kan De stadig købe 1 (eet) eksemplar til nedenstående priser:

Selv om det tynder kraftigt ud i oplagene, kan De endnu bestille:

UFO-ORIENTERING
Bogen, der er på 120 sider, er skrevet af 2 kendte, danske ufologer, og den giver en kort, saglig orientering om UFO-sagen – fra fortid til nutid. – Tegninger og fotos underbygger bogens mange afsnit. – Et minileksikon af stor betydning for alle, der ønsker at vide mere.

Pris, frit leveret ... ... **kr. 9,-**

TRINIDADE observationerne!
De ved, hvor Trinidade-øen ligger, men ved De også, hvilke mærkelige hændelser, der udspillede sig over og i farvandet omkring denne ø? – Officielle anerkendelser af UFO'er? –

Læs bogen! – Lille (30 sider), men spændende ... ... **kr. 4,-**

UFO'er – det største videnskabelige problem i vor tid? af prof. James E. McDonald ... **Udsolgt**
Et tilbageblik kan være et fremskridt, derfor kan ekspeditionen hjælpe Dem med følgende – så længe oplag haves:

UFO-NYT 1970, komplet årgang ... ... kr. 30,-
UFO-NYT 1968, komplet årgang ... ... kr. 28,-
UFO-NYT 1968, ÷ nr. 8 ... ... kr. 25,-
UFO-NYT 1969, ÷ nr. 1 ... ... kr. 25,-
UFO-NYT 1968/70, løssalg, pr. nr. ... ... kr. 5,-

UFO-FOLDER til uddeling blandt dem, der vil vide, hvad UFO'er er for noget mærkeligt noget **– Gratis!**

Betaling / Bestilling: Helst pr. giro. – SUFOI Regnskabskontor, Oxford Allé 3 A, 2300 København S. – Angiv Deres bestilling bag på talonen – husk det endelig.

Venlig hilsen – EKSPEDITIONEN

Flyvende tallerken over Cluj i Rumænien

af Florin Gheorghita

Florin Gheorghita, en rumænsk ingeniør, har skrevet denne artikel om en interessant observation og sin omhyggelige undersøgelse af de „tilhørende" fotografier.

Jeg ønsker å feste på papiret en yderst bemerkelsesværdig observasjon av et ukendt flygende fartøy, da jeg er av den mening, at de vedlagte fotografier vil gjøre sitt til å berike det kunnskapsfond, som er akkumulert gjennem mange år vedrørende dette epokegjørende problem.

Det dreier seg om et UFO som ble fotografert i utkanten av den rumænske by Cluj[1]) først på sensommeren 1968. Billedene er blandt de beste og mest interessante i verden.

Jeg ønsker å rette oppmerksomheten mot det faktum, at analysen av disse billeder har reist store problemer for vitenskaben. Jeg skal nedenfor forsøke å fortolke noen av disse, og dette kan måske føre til en mer fullstendig analyse av senere dato, men først de nakne fakta:

Beskrivelse af hændelsen

Om morgenen den 18. august 1968 bestemte teknikeren E. B. med sin veninde Z. M. og to andre venner seg til å tilbringe en vakker søndag langt vekk fra byens larm. Vejret var fint med klar himmel, og de bestemte seg for skogen ved Baciu på høydene vest for Cluj. Ved middagstid stoppet selskapet i en lysning fuld af blomster, langt fra allfarveien. De slo seg ned og gjorde seg istand til å koke sin middag over et bål, og E. B. gikk for å samle ved. Da han hadde fjernet seg noen skritt inn i skogen, hørte han sin veninde rope at hun vilde vise ham „noe". Da han kom tilbake til lysningen, ble han bedt om å se opp og så da til sin store forbauselse et stort rundt, metallisk objekt som skinte som sølv i solen. Det fløy over skogen

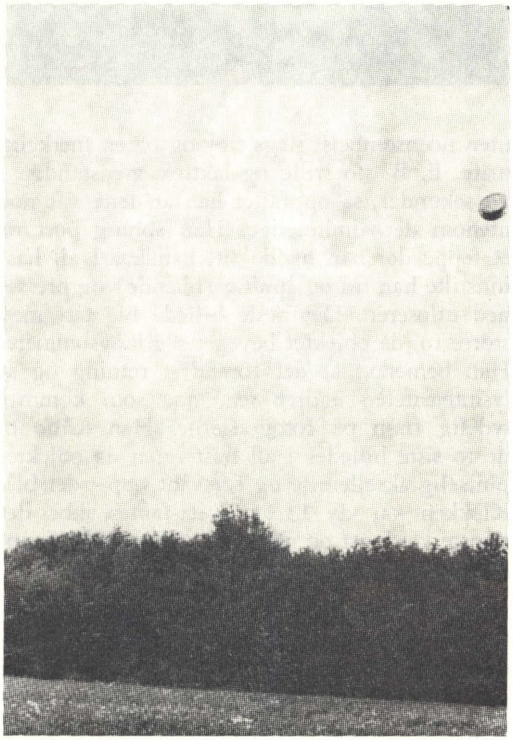

uten noensomhelst slags støy og på en merkelig måte. E. B. sto stille og iakttok gjenstanden i 10 sekunder, så oppfattet han at dette var noe utenom det alminnelige. Han sprang bort til et teppe der han hadde sitt kamera. I all hast innstilte han tid og åpning (blænde) og presset ned utløseren. Det neste billede ble tatt med større ro, da objektet beveget seg langsommere. Han bemerket at det forandret retning og at lysintensiteten endret seg, noe som kommer tydelig frem på fotografierne. Han måtte ta de to siste billeder i all hast igjen da objektet plutselig akselererte og forsvant opp i det blå. Klokken var da 13,23. Det fantes ikke det minste vindpust og naturens stillhet rådet fremdeles, bare brudt av fuglesangen.

Hele selskapet hadde stått urørlig og betraktet den ukjendte gjenstandens merkelige manøvrer. Da den ble borte, konsentrerte man seg om matlagningen og de gleder en føler ved å være ute i det fri – og det mektige inntrykk de to minuttene med iakttakelse av maskinen hadde forårsaket, svant etterhvert bort.

Da han var kommet hjem var E. B. opptatt av de daglige problemer og glemte etterhvert hendelsen i skogen. Ti dager senere fremkalte han filmen etter å ha tatt resten av billedene. Han tok det med ro når det gjaldt å vise frem billeden da han var redd for å bli latterliggjort. Den eneste han kunde tenke seg som kunde hjelpe ham til forståelse av billedene, var faktisk meg og jeg hadde da vært i Bukarest i 2 måneder og returnerte først til Cluj efter den 26. august. Jeg fikk således ikke se billedene før etter den 1. september men ble da straks klar over, at dette var noe virkelig viktig.

Undersøgelsen

E. B. som er 45 år, er kjendt av sine kolleger som en ærlig og alvorlig person, kanskje noe selvopptatt. Han var i yngre år offiser og er nu

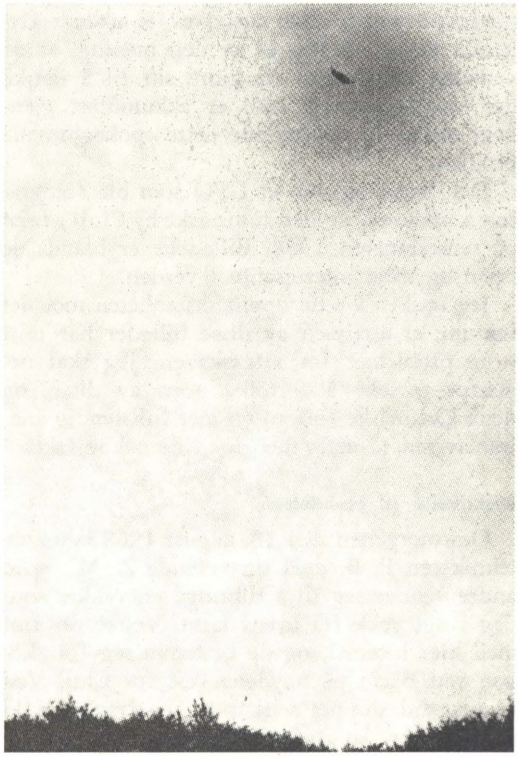

tekniker i en entrepenørforretning i Cluj. Som sådan har jeg kjendt ham i 2 år, dog bare på forretningsmessig basis.

Jeg visste allerede at UFO-spørsmålet ikke interesserte ham og at han stilte seg skeptisk til det. Jeg visste med sikkerhet, at det ikke fandtes dokumentarmateriell eller UFO-bøker i Cluj, som han kunde ha vært i kontakt med, og jeg viste at de sparsomme avisreferater ikke kunde ha hatt særlig innvirkning på ham. Hans veninne ZM, alder 34, offentlig funksjonær, var kjendt av sine kolleger som en seriøs person der ikke var interessert i UFOproblemet.

Jeg begynte med å stille spørsmål til vitnene og fikk rede på følgende:

> – Lysningen der fotoene var blitt tatt, er 47 km fra Cluj i luftlinje og ligger VSV for byen. Temperaturen i solen var 36 grader Celsius. Himmelen var helt klar, men der var høyt oppe en merkelig damp som de først bemærkede etter at objektet var forsvunnet i stor høyde. Kameraet var et FED 2 med Interstar 2,8 objektiv. Filmen var vanlig 17 Din. Ingen hadde observert objektet da det kom til området; det ble først sett over åpningen i skogen. Da det ble observert, så det ut til å være i ca. 600 meters høyde og i en vinkel på 85 grader med horisonten. Fluktretningen var fra nordøst til sydvest og rettlinjet; og så, da kursen ble reversert, syntes objektets bane å være svagt nedad mod bakken. Under flukten både horisontalt, og da det forsvandt, vertikalt, foretok det posisjonsendringer i forhold til fluktlinjen. Med hensyn til utseendet, gjentar jeg her EB's skrevne utsagn sam han gav meg og som var publisert i flere aviser: „Objektet hadde en metallisk glans, var lydløst og forandret stadig posisjon og retning. Det liknet overhodet ikke på noe av det jeg har sett på himmelen fra ballonger til jetfly."
>
> Maskinens diameter synes å ha vært noe over 30 meter.

Alt dette var meget interessant, men jeg måtte bli sikker på at dette ikke var noen grov spøk. Jeg fikk utlevert filmen (negativerne) og kopiene og gikk først til den best kjendte avisfotograf i Cluj. Etter at denne hadde studert materiellet på laboratoriet, uttalte han at han ikke var i tvil om ektheten.

Jeg konsulterte derpå en velkjendt specialist fra Bukarest, en pressefotograf fra Det Rumænske Nasjonale Presseagentur, som tilfeldigvis var i Cluj. Han bekreftet at materiellet umulig kunde være blitt laget for spøk og han gjorde meg oppmerksom på et interessant psykologisk aspekt: Hvis en amatørfotograf som EB vilde lage til en spøk, vilde han ha plasert objektet i senter av billedet. På det første og tredje billede er imidlertid objektet helt ute i kanten, noe som viser hans opphisselse og den hast han hadde med å få objektet med på billedet.

Jeg besøkte også et offentligt laboratorium i Cluj vedrørende filmen. De analyserte den ved sine tekniske eksperter som anvendte de nyeste metoder, og det ble ikke avslørt noe falskneri. Etter disse tekniske undersøkelser, prøvde jeg å finne gangen i objektets bevegelse på de forskjellige billeder ved å bruke forstørrelser. Allerede fra begynnelsen bemerket jeg spesielt det annet billede med det klare perspektiv, og som klart viser de naturlige omgivelser og UFOets flukt over skogen. Det tredje billede anskueliggjør at det skulde være umulig å kaste denne gjenstand opp i en slik høyde. Det går tydelig frem av alle billedene at det er samme gjenstand, og dertil en riktig stor en.

Tegningen (se næste side)

De samme træer og blomster på billedene muliggjør at kursen kan følges. Den viste tegning ble laget ved ganske enkelt å indkopiere fotoene over hinanden. Samtidig setter størrelsen på trær, grener og blad oss istand til å bedømme størrelsen på objektet.

E. B.s antagelse på en diameter av ca. 30 meter synes korrekt. Av geometriske detaljer kan vi se at denne antagelse faktisk er i minste laget. Endelig, at de samme trær også forekommer på det fjerde og siste foto (som forøvrigt ikke ble offentliggjort, men tilbageholdt af E. B. på grund af dets specielle motiv) viser

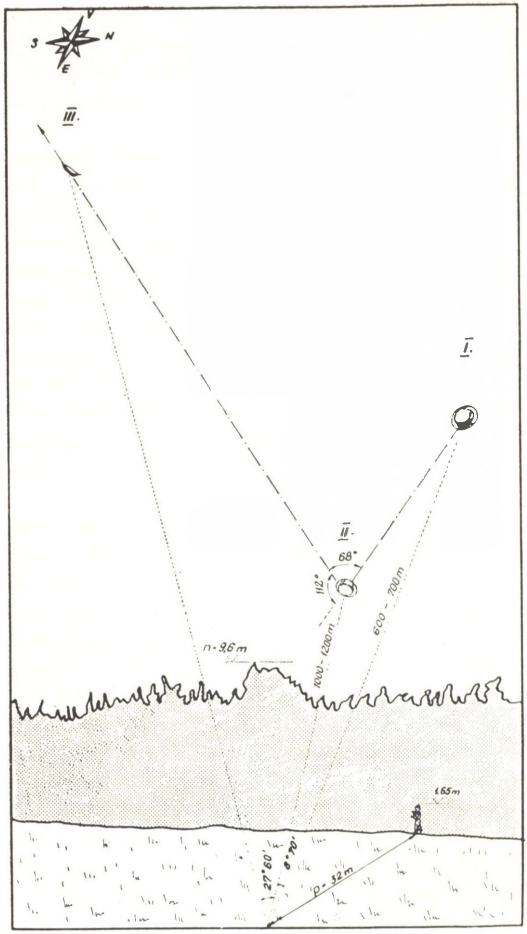

klart at filmen er autentisk, nemlig ved den avsluttende detalje med objektet der forsvinner i stor høyde!

Prøvesammenligninger av disse fotografier med andre liknende UFObilleder var for meg det endelige bevis. „Flying Saucers, Serious Business" inneholder tre fotografier av et UFO tatt i California nær Santa Ana d. 3. august 1965. De viser en forbausende likhet med Cluj-fotografierne: Den samme konstruksjon, de samme proporsjoner, de samme tekniske detaljer. Bare størrelsen synes å være forskjellig. Nesten nøyaktig med 3 års mellemrum og med en avstand av over 16.000 km har to menn festet på film merkelige ukjendte objekter som er usedvanlig like.

Det er ikke den fjerneste mulighet for at disse menn har kjendt hverandre eller har hatt noenslags forbinnelse. I virkeligheten hadde den siste hverken visst om eller sett fotografiene tatt av den første, amerikaneren Rex Heflin[2]).

Beviset er så absolutt at jeg sendte fotoene til nyhetsbyrået for offentliggørelse. (For å vise hvor seriøst vi ser på denne saken, ønsker jeg å gjøre det helt klart at hverken E. B. eller jeg har forlangt eller mottatt det ringeste for fotoene.)

Offentliggørelsen af fotografierne

Etter nøyaktige analyser publiserte alle Bukarestavisene og 2 Cluj-aviser billedene den 19. sept. 1968. Den samme aften viste fjernsynet forstørrelser av billedene. Den næste dag var allerede et TV-team i Cluj og interviewene med E. B. og hans venn Z. M. kom neste aften på TV. Det er kanskje av interesse å nevne at avisen „Informatia Bucurestiului" refererte en del psykologiske tester som E. M. hadde gjennemgått og som bekreftet denne gode observasjonsevne. Men, som vanlig, finnes der også dem som stilte seg avvisende og som drog subjektive slutninger uten å kjenne detaljene. Således fremkastet direktøren for det lokale observatorium den ide at billedene sannsynligvis var av en meterologisk ballong, uten at han overhodet hadde sett fotografiene.

I flere aviser med stor lesekrets, påviste jeg svakhetene i denne hypotese.

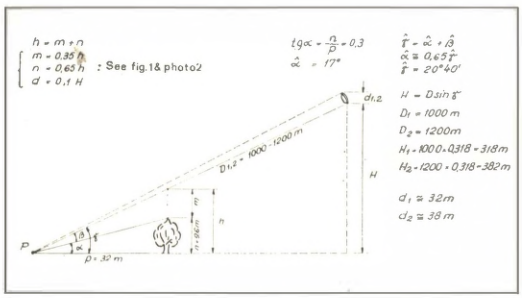

Analyse

For min egen del anser jeg Cluj-serien å være av usedvanlig interesse, både når det gjelder det dokumentariske aspekt og de tekniske og vitenskapelige problemer den presenterer.

Disse Cluj-fotografiene er nu kommet i tillegg til de ti tusener registrerte UFOobservasjoner verden over og presenterer de samme fundamentale spørsmål overfor vår vitenskapelige verden, nemlig: Hvorledes er disse perfekte maskiner konstruert, med hvilken merkelig teknikk kan de fly, hvilken kraft anvendes, hvem er pilotene og hvem har laget dem?

Disse spørsmål kan øyensynlig ikke besvares nå, men analyser, ennu mer nøyaktige, av alle observasjoner og alle fotografier, idetheletatt alt tilgjengelig bevismateriale, vil yte oss viktige informasjoner.

Hvad finner vi i Cluj fotografiene?

(a) Det første fotografi synes å bekrefte en ting som allerede er vel kjendt: De flygende tallerkener er metalliske og konstruert etter beundringsverdige tekniske prinsipper. For eksempel viser denne observasjonen at de aerodynamiske egenskaper er fremragende.

Vinkelen som billedet ble tatt med, gir oss (for første gang når det gjelder denne spesielle type) oversikt over den øvre del – som er flat. Hvis vi ser nøyere etter, kan vi se at overflaten ikke er helt jevn. Det er en mindre bulk på den venstre siden. Hensikten med dette assymetriske design er vanskelig å forstå, men det kan minne oss om flere tilfelle nevnt av Frank Edwards i sin bok nevnt ovenfor, der mannskapet syntes å gjøre seg spesiell nytte av overdelen.

Det faktum at sidevinduer ikke er synlig, hverken på denne tallerken eller den Californiske (St. Ana), gjør at en må vurdere muligheten av materiale med enveis gjennemsiktighet indefra og ut. Er disse spesielle typer fjernstyrt slik at de ikke trenger vinduer? Objektets betraktelige størrelse synes å motsi dette. Finnes intet mannskap i et slikt rummelig fartøy? Hvis vi imidlertid aksepterer eksistensen av vesener i dette, må det være en eller annen mulighet for utsikt. Er der muligens spesielt utstyr som ikke kommer frem på fotos? Dette problem fordrer grundigere undersøkelser, flere billeder og observasjoner.

(b) Det annet billede reiser imidlertid de største problemer. Til å begynne med ble min oppmerksomhet henledet på tilsynelatende forskjellige forhold:

For det første ser vi, at når vi sammenlikner med det første fotografiet, er formen noe mer diffus mens de andre detaljer på billedet (trær, blomster etc.) stadig er meget klare. I løpet av de få sekundene som er gått siden det første billedet ble tatt har imidlertid ingen atmosfæriske eller andre forhold endret seg.

For det annet kan De nå se at gjenstanden er blitt lysere samtidig som skyggen av den øvre konstruksjonen kastes oppover, noe som virker helt ulogisk og motsatt av skyggen på det første billede.

Som svar på mine senere spørsmål til dem vedrørende disse endringer uttalte E. B. at da han gjorde seg klar til å ta det annet billede, bemerket han at gjenstanden hadde endret kurs samtidig som den ble lysere og lysere inntil den plutselig aksellererte og fløy opad, bort.

Vi er kjendt med tallrike beretninger om UFOenes lysutstråling og da særlig om natten. Var det dette fenomen som nå fandt sted her?

For å sikre meg ytterligere hjelp vedr. dette spørsmål, henvendte jeg meg til to universitetslærere ved Clujs institut for bildende kunst, begge spesialister på emnet belysning. Med hjelp av den ene og for en gruppe professorer fra instituttet, projekterte vi filmen på en skjerm, deretter de enkelte billeder. Etter en diskusjon, utførte hver av de to spesialister modeller av objektet. På modellene studerte de fordelingen av lys som kom inn fra siden(og som skulde illudere solen). Deres konklusjoner som de naturligvis var kommet til hver for seg, var identiske og gikk ut på, at på det annet billede var objektet blitt selvlysende, noe som motvirket solstrålingen.

Fenomenet vedrørende UFOenes egen lysutstråling er vitenskapeligt og teknisk set meget merkelig. Hvorledes kan en så stor metallisk flate plutselig bli selvlysende, lysere enn middagssolen en sommerdag? Hvad er egentlig hensikten med dette?

Imidlertid reiser også skyggen som synes på

den øvre delen endel spørsmål. Er det ganske enkelt det øyeblikkelige resultat av kursforandringen og solstrålene som treffer bremmen? Eller er det kanskje en konstruksjonsdetalj som gjemtes bak domen på det første billede og som nå kommer tilsyne som et skyggefelt? Er det en viss mangel på homogenitet i metallet, objektet er bygget av, som først vises når den selvlysende effekt trår i virksomhet?

For å komme frem til en mer realistisk hypotese, må vi uten tvil først lære å kjenne kilden og hensikten med denne lysutstråling. UFOenes lysutstråling, som sjelden er omdiskutert av skribenter som refererer UFOobservasjoner, er imidlertid på den annen side tatt til inntekt av en annen gruppe som benytter dette som et argument mot disse merkelige objekters eksistens.

Fra dette synspunkt er Cluj-fotografiene en dokumentasjon av største viktighet idet de ikke viser, noe som er svært alminnelig, en lysende flekk på himmelen, men objektets konturer. Dette faktum eliminerer muligheten av subjektiv fortolkning eller å forkaste billedene som forfalskninger.

(c). Det tredje fotografi, ikke så klart, presenterer ikke desto mindre viktige problemer som måske vil ha stor betydning for fremtidig flyteknikk.

Hvad som er slående på dette tredje billede er den nesten vertikale posisjon. Normalt flyr vi horisontalt, skjønt krigsfly ofte kan innta en liknende posisjon når det er nødvendig.*) Blandt mange UFOobservasjoner, har vi lest at UFOer både har fløyet og stått stille i en vertikal posisjon. Jeg kan bl. a. nevne fotografiet tatt den 2. april 1966 ved Melbourne og publisert i Frank Edwards bok „Flying Saucers Here and Now". (vises her, d. red.). En slik posisjon måtte uten tvil synes ubehagelig for mannskapet, men kanskje det ikke er så allikevel.

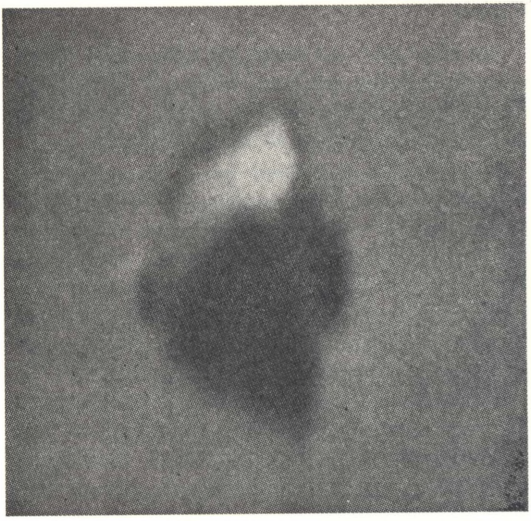

Vi har ingen sikkerhed for, at Melbourne-UFOets position skal opfattes som lodret, da vi dels ikke har (kendskab til) andre billeder af denne genstand, og dels ikke har fyldestgørende oplysninger om dens manøvrer. Man kan derfor udmærket opfatte den som en parallel til jordiske rumkapsler, således at et eventuelt mandskab befinder sig i almindelig siddestilling, når objektet flyver på den fotograferede måde.

Det tredje fotografi viser imidlertid en detalj som virker forvirrende: På den øvre del av objektet viser bremmen en merkelig usymmetrisk kurvatur. Har dette noen forbinnelse med skyggen som var vanskelig å forklare på det annet billede? Analysen av denne detalj, likesom bremmens farge som er lysere enn domen, stiller problemer som må tas opp siden.

(d). Konklusjon. De tre billeder av et merkelig objekt fotograferet over Baciu-skogen ved Cluj i Romania må være et godt bevis på UFOenes eksistens og at de derfor må være av stor vitenskapelig viktighet. Ektheten av denne fotografiske film, bestyrket av nøyaktige undersøkelser, viser at alle forsøk på å benekte eller se bort fra UFOproblemet må anses som meget beklagelig vis-a-vis nuværende og fremtidig vitenskapelig forskning.

*) *Når det endelig skal være, er jeg nu mere tilbøjelig til at opfatte Cluj-UFOets position som lodret på de* TO FØRSTE *billeder. Hvis man tænker på de mange rapporter om* LANDEDE *UFOer vil det være rimeligt at antage, at Cluj-objektet på det 3. billede flyver vandret – men med bunden i vejret. Dette bliver dog formentlig ikke mere bekvemt for de mulige ombordværende.*
IOKj.

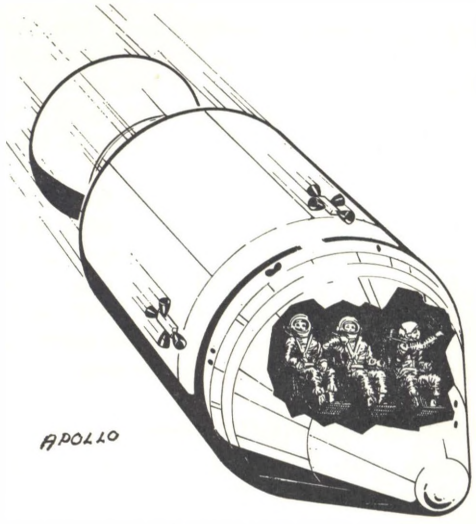

Her ser vi, hvorledes astronauter er anbragt i en jordisk rumkapsel af Apollo-typen.

Jeg håper at denne prensentasjon av disse tre fotografier sammen med det veld av data de stiller oss overfor, vil bli til oppmuntring for andre som kanskje vil studere dem ennu grundigere. Viktigheten av disse billeder som dokumentasjon kan økes ytterligere ved omhyggelige vitenskapelige og tekniske studier af dem.

Ingenør *Georghita Florin*, Cluj, Romania

NOTAT

1) Cluj er den nest største by i Romania, kjendt som Napoca i Romertiden. Den ligger i Transsylvania, den nordvestlige provins i landet.

2) Jeg beklager meget at forfatterne av den avvisende Condonrapporten, utgitt av Condonkomiteen, ikke refererte til Cluj-fotografierne. Komiteens spesialist i fototestning, William K. Hartmann skriver: „Fotografisk bevis vilde ikke bare kreve mange fotos men også mange fotografer, uten forbinnelse med hverandre, ikke kjendt med hverandre, med store avstander fra hverandre (helst noen titall kilometer) og som alle har fotografert det samme UFO. Coloradouniversitetets projekt kjenner ingen slike tilfelle."

Hvis Mr. Hartmann var oppriktig og hadde kjendt til Cluj-fotoene, vilde han sannsynligvis ikke ha skrevet dette. Vil han nå forandre sine konklusioner? (Sannsynligvis ikke – red.).

Canadian UFO Report
Summer 1970. /PLH.

Syvbenet genstand

Maarup-observationen, beskrevet i UFO-NYT nr. 5, 1970, er blevet offentliggjort af mange dagblade, ikke blot herhjemme, men også i udlandet. Haderslev-politimandens beretning har fået flere nordmænd til at komme offentligt frem med det, de har iagttaget. Dette gælder således et par observationer, der fandt sted i marts-april 1969, hvor vidnerne af frygt for latterliggørelse ikke tidligere havde følt trang til at delagtiggøre andre i deres utrolige oplevelser.

Den 50-årige landmand og værkstedsarbejder Ole Birkeland fra Greipstad havde haft overarbejde, så han kom først ved 21,20-tiden kørende hjem fra Nodeland mod Birkeland ved Trondstad, lige nordvest for Kristiansand.

Det var mørkt, og han havde tændt det lange lys på bilen. Da han kom ind til „Stavelia", 1 km fra Greipstad kirke, hvor bebyggelsen holder op, mærkede han et stærkt lys, som med god fart kom over bakkekammen fra syd. Det kom nærmere, standsede næsten op, ændrede kurs og fortsatte langs vejen foran bilen, nu i langsomt tempo.

Fartøjet udstrålede et intenst lysskær, så vej-

banen og det omliggende område blev oplyst som en idrætsbane. „Billygterne blev helt overflødige, det var lyst som om dagen," fortalte Birkeland.

„Mange detailler var synlige for mig, mens genstanden bevægede sig lidt foran og over bilen, jeg vil anslå 80–100 meter fra mig. Den var rund som en „Bakstehelle" (en stor, rund bageplade på ben, o.a.), og skråt ned fra siden stak 7 arme, som hver især var næsten lige så lange som fartøjets diameter. Disse blev smallere udefter og endte i en lille kugle. Også armene lyste kraftigt, særligt ved kuglerne, hvor lyset mindede om kraftige „svejseflammer". Det var et fantastisk smukt syn", sagde Birkeland.

„På Broksmyrsletten var jeg ganske tæt på fartøjet og havde det næsten lodret over mig, sådan at jeg kunne se det over mig gennem bilens forrude. Det må have været meget stort, men det var vanskeligt at vurdere størrelsen. Da jeg var et par hundrede meter fra toppen af „Greipstadredet", hvor vejen går nedad mod Trondstad, forsvandt fartøjet med alt lyset pludselig bag en bakke i vestlig retning. Det havde da fulgt mig 3 km i langsom fart. Jeg mærkede ikke nogen virkning af mødet med fartøjet; jeg kunne heller ikke høre nogen lyd fra det, men en sådan er måske blevet overdøvet af bilmotoren," sluttede vidnet.

En mand fra Kristiansand, som skulle til sin hytte ved Trondstad, kom samme aften kørende alene i sin bil, lidt efter Ole Birkeland. Han undrede sig over det stærke lys, han så over bakkerne foran sig, men så ikke selve fartøjet. Ole Birkelund bliver af andre i sin hjemby beskrevet som en solid og nøgtern mand.

ILDKUGLER, DER SMELTER SNEEN

Næste aften så seks andre personer en genstand, ligeledes over Trondstadheia. Ægteparret Gudny og Arne Åsene havde deres tre børn med i bilen, foruden svigersønnen, der er gift

Ole Birkeland viser stedet, hvor genstanden først viste sig. UFOet er indtegnet efter beskrivelsen.

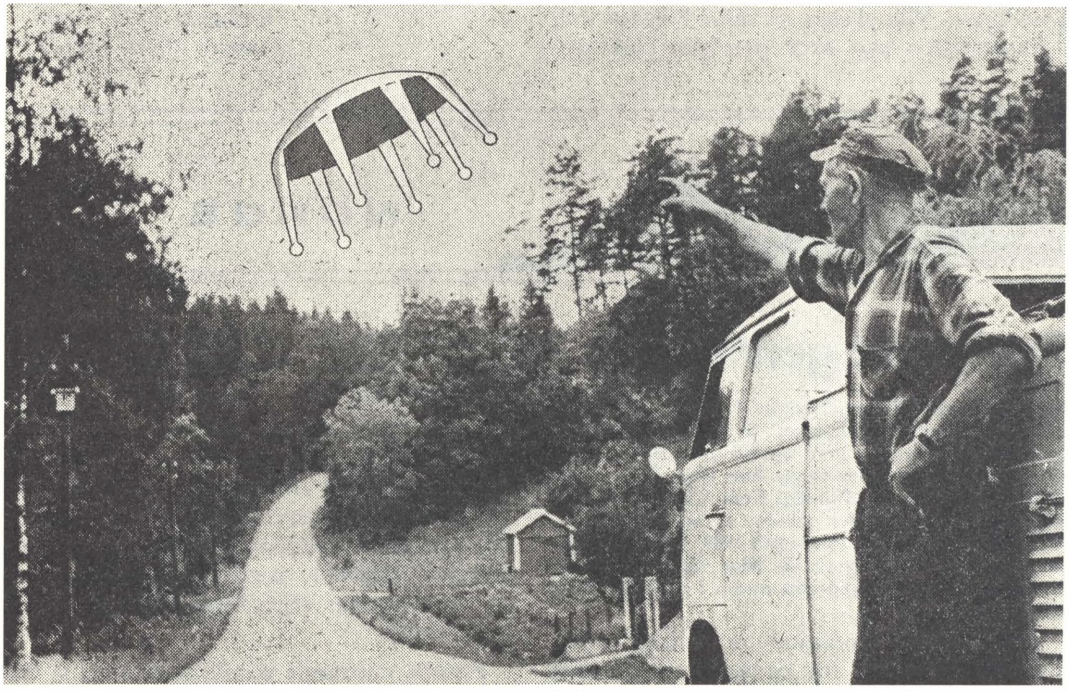

med den ældste datter. Ingen af dem havde hørt, hvad der var hændt Ole Birkeland den foregående aften.

„Da vi var kommet lidt forbi „Stavelia", blev vi mødt af et intenst lys, som vi først troede var fra en anden bil," fortæller svigersønnen, der sammen med sin kone bor i Mandal. „Klokken var omkring 21, da det skete, og jeg var sammen med min kone, hendes forældre og hendes to søskende. Vi kørte forbi to andre biler, der stod stille, og det så ud, som om passagererne iagttog et eller andet oppe i luften. Derfor kørte vi også ud til siden og standsede bilen. Min svigerfar og jeg steg ud for at se, hvad det var og fik øje på en mørk, cigarformet genstand med tre lysende punkter, som sendte en skarp lyskegle ned mod vejen foran os. Den fløj helt lydløst.

På Sjåvatnsletten kunne vi se, hvordan den krydsede frem og tilbage over vejen foran os, men den fulgte ikke terrainet på nogen måde. Flere gange standsede vi bilen og slukkede lygterne for bedre at kunne se det mærkelige lys, der stadig fulgte efter os. To biler, som kom imod os, syntes også at have bemærket lyset, men det så ikke ud til, at genstanden reagerede på modgående trafik.

Lige før vejen svinger til højre mod Finsland, så det ud, som om lyskeglen fulgte denne, og vi troede, at nu blev vi den kvit. Men da vi kørte nedefter langs Høyevannet, så vi igen lyset, og ved en jernbane-bro lige neden for Høye station opdagede vi, at fartøjet var lige over os, og nu begyndte det at hagle med ildkugler, som slog ned på begge sider af vejen.

Den flyvende genstand var, så vidt jeg kunne bedømme, kun et par hundrede meter over jorden, og i det skarpe lys så det ud, som om sneen smeltede der, hvor ildkuglerne faldt ned. Måske var det lysende gas eller varmestråler, eller noget lignende. På det tidspunkt var vi blevet temmelig anspændte, og vi foretrak at standse bilen inde under jernbanebroen, hvor vi ventede nogle minutter. Men da vi kørte videre, var det lysende fartøj der stadig, og det forfulgte os helt ned til Øyslebø, hvor det endelig forsvandt.

Da vi kom hjem, sagde min far – ved synet af os: „Bevares, hvad er det, I har oplevet?". Vi var hvide i ansigtet og så nok lidt opskræmte ud. Jeg har selv været skeptisk overfor alt, som kaldes „flyvende tallerkener". Men denne oplevelse har fået mig til at lade spørgsmålet stå åbent", sluttede den unge mand.

Formanden for Norsk UFO Studiegruppe, civilingeniør Gunvald Weie, har været på stedet og talt med iagttagerne.

Kilde: Fædrelandsvennen, 26. aug. 70 m.fl.
/IOKj.

Saturnformet UFO med små mænd

Rapport fra USA, 16. nov. 1956

Stedet for denne observation er en forstad på den sydvestlige side af Cuyahoga County. Husene i denne bebyggelse var temmelig nye på den tid og var isoleret fra andre nærliggende huse af marker, der hurtigt var ved at blive til byggegrunde. Husene har individuel arkitektonisk stil og er adskilt fra hinanden af temmelig store haver med den oprindelige skovbevoksning.

En mor og hendes to børn, en datter på 15 og en søn på 10, var gået til ro for natten. Manden var på arbejde og kom ikke hjem før tidligt om morgenen. Hvert barn havde sit eget soveværelse, ligesom moderen, og de var alle beliggende i stueetagen i huset.

Ca. kl. 1,45 om morgenen blev moderen vækket af en summende lyd, hun beskrev lignede en jetflyvers. Hendes uro (over en mulig katastrofelanding) fik hende til at gå hen til soveværelsevinduet og kikke ud. Hvad hun så, lignede ikke noget luftfartøj, hun nogensinde havde set før.

Et kugleformet objekt med en skivelignende platform rundt om midten af kuglen, steg ned

fra vest i en skrå vinkel. Det steg nedad til ca. 1 meter over overfladen af indkørselen i forhaven og standsede så. Det fyldte netop den 3,6 meter brede kørebane af cementfliser. Det blev i denne position i nogen tid og flyttede sig så sidelæns til et sted over græsplænen, mens det holdt sin højde på knapt 1 meter.

Dette runde objekt med en cirkulær skive, der delte det i to dele (Saturn type UFO) havde to store rektangulære vinduer, der flankerede en åben dør. Lyset, der kom inde fra fartøjet gennem disse åbninger, var rødgult og næsten for stærkt til at kigge på. Resten af objektet var uigennemsigtigt, udviste en grå farve og syntes at være indhyllet i et skær, som lod det ses som silhuet mod træerne og huset på den anden side af vejen.

Den summende tone, der lød fra det, skiftede ikke (tone-)højde under observationen, hverken mens objektet steg ned, fløj af sted eller svævede. Hverken objektet eller nogen del af det så ud til at være i bevægelse eller snurre rundt (rotere). Det forblev i den samme position under hele observationen. Lyset fra dets indre var roligt; det pulserede ikke eller skiftede styrke. Den grå overflade var glat, så vidt hun kunne se, men hun kunne ikke skelne, hvilket materiale, det var fremstillet af. Kuglens diameter var antagelig ca. 2½ meter.

Kort efter at det havde flyttet sig over til positionen over plænen, gik moderen ind efter de to børn. Hun regner med, at det tog hende flere minutter at vække dem fra deres dybe søvn og få dem ind i sit soveværelse. Hun var ikke bange nu og ønskede, at de skulle dele oplevelsen med hende.

Da de kom tilbage til forældrenes soveværelse, bemærkede de en del aktivitet inde i objektet. Tre personer bevægede sig frem og tilbage derinde, men hvad de egentlig foretog sig, kunne ikke afgøres. Pludselig kom en af dem hen til døren og trådte halvvejs ud på den cirkulære afsats, der dannedes af skiven. Hans skikkelse sås i silhuet i det stærke lys, og afholdt moderen fra at se ansigtstrækkene. Han så ud til at være et miniature menneske med to arme, to ben og et hoved, men benene var noget korte i forhold til kroppen. Hun anslog hans højde til at være højst 90 cm.

Han var iført en tætsluttende dragt i et stykke, og den dækkede hele kroppen. Han havde ikke nogen egentlig hjelm på, men hun antog, at dragten også kunne have dækket hovedet. Farven så ud til at være grågrønlig, men andre træk blev ikke observeret. Det vil sige, ting som bælter, spænder, lommer, knapper, støvler eller insignier kunne ikke ses. Som tidligere nævnt var ansigtstrækkene ikke til at se og heller ikke detailler af hænderne. Moderen tænkte ikke på væsenets køn før interviewet, men hun antog, at det var en mand, da uniformen sluttede tæt rundt om brystet. Hun mente, at de andre to indenfor også var mænd. Efter at have kikket udenfor i adskillige sekunder gik væsenet ind igen.

Moderen mente ikke, at besætningen vidste, at den blev iagttaget af de tre fra huset; men hun tænkte, at de var kommet med et eller andet formål og tog at sted uden at opfylde det. Hverken børnene eller moderen var skræmte eller ængstelige under denne begivenhed.

Pludselig begyndte objektet langsomt at stige op i samme skrå bane mod vest i hvilken det også var kommet. Heller ikke denne gang var der nogen forandring i lysstyrken fra det indre af objektet, eller i lydens intensitet eller højde. Imidlertid så det under opstigningen ud til at efterlade en hale, som hun beskrev som en snurrende lysmasse, der kom fra nærheden af den cirkulære skive. De tabte genstanden af syne bag nogle træer nærved. Observationen havde varet ca. 10 minutter.

Moderen, datteren og sønnen gik så lige i seng uden at diskutere aspekter af observationen før næste morgen ved maden. Da gennemgik de detaillerne mens faderen var til stede. Selv i dag, godt 13 år senere, husker datteren stadig observationen, men sønnen er ikke sikker på, om han husker det eller mindes diskussionen mellem moderen og datteren. (Det må huskes, at begge børnene blev vækket af en dyb søvn). Faderen værdsatte ikke historien særlig meget og mente, at de overdrev nogle af hændelserne.

Moderen diskuterede aldrig observationen med nogle af naboerne og betroede sig kun til nogle få nære venner. Deres reaktion var skeptisk og de gjorde nedladende kommentarer om, at hun nok havde arbejdet for hårdt i hjemmet

og med børnene. Dette har gennem årene fået hende til at være yderst forsigtig med at bringe emnet på bane, men hun er stadig fuldstændig overbevist om, hvad hun og hendes to børn så.

En anden interessant side af denne sag er, at græsset, over hvilket objektet svævede, aldrig groede igen. I de otte år fra 1966 til 1964, hvor de solgte huset, blev græsplænen gødet hvert forår, hvilket fik græsset til at begynde at gro, men så gik det ud. De prøvede aldrig at så stykket til igen, og hun kender ikke den sort græs, der oprindelig var plantet. Det var dyrket fra frø og ikke lagt af græstørv. Den bare plet havde ingen bestemt geometrisk form.

Hun fortalte, at de nye ejere indtil efteråret 1969 heller aldrig havde haft held til at genoplive det udgåede stykke. De lagde græstørv over hele forhaven sidste efterår, og hun er spændt på at se, om det vil løse problemet.

Hun kan ikke huske, om der var nogle problemer med de elektriske installationer i huset før, under eller efter observationen. Alle apparaterne var blevet slukkede før de gik i seng, og ingen blev tændt igen. Hun kan ikke huske, at have stillet (elektriske) ure, der eventuelt skulle være gået i stå.

C.U.P. Newsletter, marts 1970. /BS.

Diskosformet objekt over Hampshire

Dato: 21. oktober 1969.
Tidspunkt: Kl. 19.45.
Sted: Bournemouth, Hants.

Vidnet, en tidligere kaptajnløjtnant, han kone, svigermor, 11-årige datter og 18-årige søn iagttog et mærkeligt objekt fra deres hjem en aften i oktober 1969. Han skriver følgende: –

„Min familie og jeg sad i vor sydvendte dagligstue efter middag (privat afdeling af et hotel) og talte, læste og drak kaffe, da min kone opdagelse, at min datters opmærksomhed var rettet mod vinduerne. Da hun blev spurgt, hvad der tiltrak hende, sagde hun, at der var noget, der flagrede om udenfor. Vi kiggede alle og så et hvidligt objekt dale ned og derefter gå opad. Gardinerne var ikke trukket for og det var mørkt udenfor med undtagelse af lyset fra månen og hotellets projektører. Der lå en tæt tåge, sigtbarhed 500–1000 yards. Temperatur omkring 68 grader F. Jeg bad min datter se efter, hvad det var, idet jeg regnede med, det var et stykke brændende papir eller lignende. Det tog hende flere sekunder at få døren op; den var lukket både foroven og forneden og fører ud til en solaltan. Min søn og jeg fulgte efter hende derud. På altanen ca. 0,9–1,2 meter fra husets væg så vi op, og umiddelbart over os i en højde af ca. 9 m så vi et objekt, cirkelformet, 23–30 cm i diameter, gennemsigtigt, grålig-hvidt i farve, pulserende i midten og uhyggeligt at se til. Midten var nærmest blå og mørkere end den ydre rand. Ca. 30 sekunder senere bevægede det sig fra en stationær, svævende position henimod bygningen og fløj så bort i sydlig retning i vandret flugt, først i ganghastighed, derefter som løb og endelig enormt hurtigt. Accelerationen var jævn, lydløs og overbevisende. Man fik det indtryk, at en umådelig kraft drev objektet. Det efterlod intet spor.

Da vi kom inden døre igen udspurgte jeg, før jeg selv sagde noget, mine to børn om oplevelsen og bad dem beskrive, hvad de havde set, Vore signalementer stemte overens, men det var vanskeligt at beskrive objektet, for ingen af os havde nogen sinde set noget lignende. Min datter sagde, det lignede en blæksprutte uden arme. Jeg mente snarere, det lignede en vandmand – derfor den temmelig dumme avisartikel om flyvende vandmænd.

Min kone så kun objektet, da det fløj bort. Min svigermor så objektets spejlbillede gennem vinduet og hørte vore senere diskussioner.

Andre punkter af interesse – månen var fuld, position sydøst, ca. 55 grader over horisonten. Vind 0 til en halv knob fra sydøst, når den var der (jeg nedskrev omhyggeligt alt dette). Personlige psykiske eftervirkninger: Ingen under selve observationen, men det havde en dyb psykologisk virkning på os i nogen tid efter, især for mit vedkommende. Der var ingen varmevirkninger o. lign. Tilsyneladende var der ingen virkninger på omgivelserne.

Jeg ringede til politiet ca. 20 minutter efter observationen for at høre, om der var rapporteret om andre observationer. De var meget samarbejdsvillige og gjorde sig det besvær at telefonere til den lokale kystvagt. Deres rapporter var negative."

Isle of Wight Invest. Soc., jan. 1970. /BK.

Stensamlere fra Coudes

R. Eraud

Følgende artikel er taget fra det franske tidsskrift „Lumiéres dans la Nuit".

Følgende hændelse fandt sted allerede om sommeren i midten af halvtredserne, men er først nu blevet kendt, fordi vidnerne har tiet.

M.D.L.V. husker, at han en torsdag henimod kl. 3 om eftermiddagen sammen med nogle legekammerater – han var dreng dengang – legede røvere og soldater i nærheden af slottet Buron, 4 km fra Coudes. Mens han sammen med et halvt dusin kammerater sneg sig hen ad en sti mod slottet til højre for sig, så de alle pludselig i en afstand af ikke mere end ca. 25 m to små menneskevæsener foran sig, ca. 0,90 til 1 m store. De bar en slags glinsende dykkerdragter og på havedet havde de store hjelme, der var op til 50 cm brede, tilsyneladende af samme materiale som dragterne. Hjelmene havde et rundt, fladt visir, (her menes „skygge") som de gamle „Tommy-hjelme" fra første verdenskrig. Man kunne ingen tydelige træk skelne under dem.

Ved siden af de to dværge stod en firkantet kasse uden låg, der ligeledes var af glinsende materiale. De små mænd tog sten fra et murstykke, der var rejst uden mørtel (basalt, der ofte forekommer på det sted). Stenene, som de tog med, må have vejet ca. ét til to kg. De små løftede stenene med begge hænder, bar dem et par skridt, bøjede sig ned og lagde dem i kassen, uden at bøje knæene, for derefter at hente nye sten. De bevægede sig meget langsomt, som om de slæbte om med en vægt, der næppe lod sig bære. „Det var som i en slow-motion film", sagde vidnet.

Da drengene havde set på det i ca. to minutter, blev en af dem grebet af panik og flygtede. Resten fulgte lige efter.

M. V. ved ikke mere, om en eller anden kraft dengang hindrede dem i at komme nærmere hen til stedet. De har i alle tilfælde ikke mærket det, og måske har dværgene ikke engang set dem. Drengene så ikke noget fartøj, men engen, hvor det hele udspillede sig, er omgivet af træer og trægrupper.

Da man ledte efter stedet nu ca. 12 år senere, fandt man det igen, kun mere tilvokset end tidligere.

Tilbage er kun at bemærke, at stedet befinder sig 300 m fra en geologisk forskydningslinie.

UFO-Nachrichten, maj 1970. /BK.

Flyvende diskos suger vand fra kanadisk gletchersø

Den solrige julimorgen 1965, da John Hembling, geolog og forskningsleder ved et mineselskab, og hans kollega steg ud af en helikopter på en bjergryg i det nordlige Central British Columbia, antog de, at det blot ville blive en rutinedag med udforskning og opmåling.

I flere uger havde de studeret denne mineralrige egn, ca. 70 mil (ca. 112 km) nord for Hazelton. Ved arbejdet ovenfor skovgrænsen havde de vid udsigt over landets klippespidser, hvoraf nogle allerede bar spor af minedrift. Snart ville de forelægge deres rapport over de videre udvindingsmuligheder.

Men denne specielle dag skulle de få en uventet lejlighed til at gøre studier af en helt anden art.

„Kl. var ca. 10, og vi havde netop stillet vore apparater op, efter at vi var steget ud af helikopteren", fortalte Hembling os, „da vi så et sølvfarvet objekt, som skinnede i solen, idet det kom over en lille bakkekam under os. Det så fladtrykt ud, og vor første reaktion var, at det måtte være en eller anden deltavinget flyvemaskine. Vi blev dog snart klar over, at det var det ikke".

Da de drejede sig mod vest, bort fra solen, og objektet var under dem i en halv mils afstand, kunne de klart se, hvad der da skete.

„Objektet havde en diameter på ca. 15 m", sagde han. „Oven på dets kuppel havde det en lille knop, og rundt om kuplens basis så man cirkelrunde markeringer. Det kunne være en slags nitninger eller endog vinduer. De var en smule for små til, at man kunne se det rigtigt.

Under disse, på selve skivens forside, befandt sig større, firkantede markeringer, der kunne være af glas eller metal. Vort indtryk var, at det drejede sig om vinduer. Så vidt vi kunne se, var der tre af dem".

Mens de to mænd forbavset så til, bevægede objektet sig langsomt tværs over kammen, til det befandt sig over en lille gletschersø, næppe større end en dam. Det svævede et øjeblik derover og lod sig så dale ned til mindre end 15 m over vandet. Igen svævede det, og til mændenes yderligere forbavselse sænkede det et røragtigt instrument fra sin underside ned i vandet.

„Først troede vi, det var noget i retning af en rebstige", sagde Hembling, „men den faldt ikke lige (brat) ned, den kom ganske jævnt og stille ud som ved hjælp af en mekanisme".

Under denne procedure hørte observatørerne en summetone fra objektet „som en roligt løbende, elektrisk motor". Med dette vedhæng i søen roterede skiven langsomt, indtil dens „vinduer" havde drejet sig om mod mændene. „Vi havde en klar følelse af, at passagererne vidste, vi stod der", sagde Hembling.

Da objektet havde stået i denne stilling i ca. 8 minutter – så længe bedømte mændene det til – trak det sit rør ligeså forsigtigt tilbage igen, som det var blevet sænket. „Objektet steg langsomt, og så var det pludselig væk", sagde Hembling. „Det skød over kammen, foretog en skarp vending uden at standse og var på ca. 20 sekunder ude af syne. Vi bedømte, at det havde tilbagelagt 30 eller 40 km, før det forsvandt". Det vil sige en hastighed på mindst 5–6000 km i timen.

Denne oplevelse var så usædvanlig, at de to mænd talte om det resten af dagen og sammenlignede iagttagelser og indtryk. Det var også et spørgsmål, hvordan billederne ville falde ud, for et betydningsfuldt moment i hele sagen var, at Hemblings kollega havde et kamera og havde taget talrige fotos under observationen. Men i al fald for Hembling skulle denne del af oplevelsen blive en skuffelse.

„Jeg har aldrig hørt fra ham igen", sagde han om sin kollega. „Han vendte tilbage til De forenede Stater, før han havde lejlighed til at få optagelserne fremkaldt, og det var enden på den historie. Jeg skrev til ham to gange på grund af billederne, men han svarede ikke. Jeg ved ikke, hvad der så er sket".

Et eller andet sted findes i alle tilfælde et UFO-vidne, der må være i besiddelse af nogle af de mest bemærkelsesværdige kamera-optagelser af dette fænomen, der endnu er taget. Måske har han, som det tidligere er hændt, overladt dem til officiel undersøgelse, og ikke fået dem igen, men fået pålæg om at tie.

„UFO-Investigator".
UFO-Nachrichten, maj 1970. /BK.

Afbrudt landing Hérault-distriktet

Beretning fra Sydfrankrig af M. Delphieux.

OBSERVATØR: Han er 26 år gammel, var tidligere langturschauffør og vil gerne være anonym. Han er ejer af 40 geder, fremstiller gedeost og har et landligt gæstgiversted. Hans gård ligger ensomt 2 km fra byen Saint-Martin-de-Londres på en bakke; nogle hundrede meter borte fører hovedvej nr. 586 til Montpellier forbi. 300 m øst for hans hus løber en højspændingsledning i nord-sydlig retning gennem det kratdækkede landskab. 150 m længere (altså 450 m fra huset) mod øst står et vandtårn på en høj.

Der findes endnu to vidner til iagttagelsen.

TIDSPUNKT: Ca. kl. 1 om natten, søndag den 9. februar 1969, ville observatøren køre sin medhjælper Robert hjem til Saint-Martin-de-Londres. Han var netop nået til den første kurve, da et kæmpemæssigt lysskær over marken bag ved ham fik ham til at standse.

OBSERVATION: Føreren af bilen og hans pas-

sager så forskrækket 400 m borte et langt cigarformet legeme svæve i højde med højspændingsledningerne. Dets hvidlige farve var klart at se i månelyset. Det løb bilisten koldt ned ad ryggen, han vendte straks om og kørte tilbage. Sammen med en ven, der sov i huset og straks stod op, iagttog de, hvad der videre skete.

„Genstanden" var nu ca. 500 m borte og „stod" mellem højspændingsledningerne og vandtårnet omkring 15 m over jorden. På undersiden var en temmelig mørk udbygning. Ved at sammenligne med højspændingsmasten kunne objektets længde bedømmes til ca. 20 m og højden til ca. 3 m.

Da vognen havde holdt med retning mod objektet, tændte bilisten projektørerne. Objektet blev mørkt! Da projektøren blev slukket, lyste det igen op i en rødlig farve og roterede 6 gange, hvorved man kunne se, at det var skiveformet. Roterende steg det i en vinkel på 45 grader mod nord og forsvandt derefter med stor hastighed. Ingen lyd hørtes. De tres observation varede i 3 minutter.

Fårehyrden må have opholdt sig umiddelbart under eller meget nær den besynderlige genstand. Men der er tilsyneladende ingen skade sket.

Før og efter observationen skete noget mærkeligt: Flere gange sås skarlagenrøde kugler flyve i zig-zag kurs rundt om vandtårnet. Observatøren mente, det var elektriske fænomener på grund af højspændingsledningens nærhed.

Desuden er det mærkeligt, at „alle mine hunde siden den 9. febr. næsten hver nat kl. 2 er begyndt at gø, som om der var noget usædvanligt derude." På grund af gårdens ensomme beliggenhed var dette først ikke påfaldende. Men nu, siger den adspurgte observatør, passer han nøje på, da han i sin transistorradio har „hørt bankelyde, der ikke er morsesignaler".
KOMMENTAR: Forsøg med geigertæller gav intet resultat. UFO'ets hvidlige farve tydede på landing. Lyset fra projektøren må have afbrudt landings-proceduren. Overgangen til „rødglødende" indledte starten.

Man må gøre sig klart, at jordkontakt med UFO'ets hoveddel slet ikke er nødvendigt. Udbygningen på undersiden kan tyde på et udskydeligt apparatur, der etablerer kontakten.

Man kender et – endnu ikke fuldstændig udforsket – tilfælde i distrikt Ain (nordøst for Lyon), hvor „cylinderen" (udbygningen på undersiden) var usædvanlig stor – som hele fartøjet var det.

Måske har UFO'er tekniske vanskeligheder, når de er ved at gå ned på for ujævnt terræn?

„FSR", 1.2.1970.
UFO-Nachrichten, maj 1970. /BK.

KORT FOR HOVEDET

Avisen „Clayton County Register" fra Iowa, USA, fortæller den 24.9.1969: „Dr. Hynek og hans medarbejdere er for øjebikket optaget af en videnskabelig undersøgelse af UFO'er, der er blevet set på nært hold. Især tilfælde, hvor dyr er blevet påvirket eller skræmt, hvor biler har (er blevet) stoppet, eller hvor folk er blevet skræmt, paralyseret eller påvirket fysisk".

Skylook, nov. 69. /IOKj.

— Jeg kan foreslå Dem en absolut fornyelse i ferierejser ...

UFONAUTER - ?

Mareridt ved Cisco Grove

UFOnaut-beretninger bør modtages med endnu større skepsis end andre UFO-rapporter – men spændende er de da, ikke?

Vi håber at kunne bringe en „follow-up" på den første, „mareridtet" i et senere nummer. *IOKj.*

Dette er den mest fantastiske rapport, vi (APRO) nogen sinde har studeret, og skønt vi ikke er færdige med undersøgelserne, er der udført tilstrækkeligt til, at vi mener, det er en autentisk begivenhed og af vigtighed for dokumentationen af „ufonaut"-tilfældene.

Labour Day (en årlig fridag i de fleste stater i U.S.A., sædvanligvis den første mandag i september o.a.) 1964 kørte tre mænd fra Sacramento-egnen i Californien op i bjergene ved Cisco Grove (ikke langt fra Truckee) for at jage med bue og pil. Buejagten, som går forud for den sædvanlige jagtsæson, var netop begyndt. Om eftermiddagen den 4. september jagede de tre mænd på et højdedrag i nogen afstand fra deres lejr. Da det blev tåget, kom de fra hinanden. Den vigtigste mand i denne forbindelse „Mr. S" (som ønsker fuld anonymitet) ville gå videre langs højderyggen for at nærme sig lejren fra et bestemt område. Da han nåede kanten af højderyggen, fandt han, at den endte i et stejlt fald ned mod fjeldkløften nedenunder, og han blev klar over, at han måtte gå tilbage ad samme vej og finde en anden måde at komme hen til lejren på. Han begyndte at gå tilbage i skumringen og kom til en fjeldkløft med en mængde granit, nogle få træer og spredt kratvækst. På dette tidspunkt hørte han, hvad han troede var en bjørn på grund af den bragende lyd det gav, og tog tilflugt i et træ. Kort efter kravlede han ned, overbevist om, at bjørnen var borte, og opbyggede tre signalbål, for at tiltrække sig jægernes opmærksomhed – uden at vide, at de allerede havde forladt stedet.

Derefter så Mr. S. et lys nede ved horisonten og troede, det var en lygte, og at hans venner søgte efter ham. Men da lyset fór op over et træ blev han klar over, at det ikke var en lygte og troede, det måske var en eftersøgnings- og redningshelikopter, der kom. Da lyset kom i hans retning og derefter standsede, svævende uden bevægelse og uden lyd, blev han klar over, at det var noget ud over det sædvanlige og gik tilbage og op i træet igen.

Dette træ er vigtigt for begivenheden. Det er 7,5–9 meter højt, nederst for tykt til at en mand kan nå om det, fuldstændig uden grene op til 3,6 meters højde med spredte, men kraftige grene ovenover. Mr. S. klatrede op til den nederste gren og blev der et stykke tid.

Lyset, som Mr. S. havde set, så ud til at være 20–25 cm i diameter og hvidt. Det viste sig at være ledsaget af to eller tre andre objekter, som blev i en bestemt afstand fra det. Husk, at det på dette tidspunkt var mørkt og Månen var ved at stå op, men fjeldkløften lå dog delvis skygget for Månens lys. Former og genstande var derfor utydelige. Lyset cirklede derefter rundt om Mr. S.'s træ, han så et lysglimt og et mørkt objekt faldt til jorden. Så bemærkede han en „kuppelformet tingest" mindre end 450 meter borte, tilsyneladende på eller nær ved jorden.

Støj af noget der bevægede sig i krattet tilkaldte Mr. S.'s opmærksomhed, og han så en skikkelse dukke frem fra et område med manzanitakrat. Væsenet så ud til at undersøge manzanitaen. Så nærmede en anden skikkelse sig fra en lidt anden retning, og de to kom henimod det træ, hvor Mr. S. havde anbragt sig,

stillede sig ved foden af det og syntes at se op på ham.

Han hørte nu og da en „kurrende" eller „tudende" lyd, som de to reagerede overfor, men han vidste ikke, om lyden kom fra dem eller fra en ugle i nærheden. „Ufonauternes" reaktion kan simpelthen have været nysgerrighed overfor lyden. Den eneste anden støj, han hørte natten igennem, var lyden af bevægelse i krattet, og en gang hørte han lyden af noget i lighed med en generator.

På dette tidspunkt kom en tredie skikkelse henne fra kuppelen. Denne så ud til at bevæge sig på en anden måde end de første to, den gjorde mere støj, og den syntes at løbe ind i buskene, gå henover eller igennem dem snarere end rundt om dem, som de andre gjorde. Nu flyttede Mr. S. længere op i træet. Han beskrev de tre skikkelser således:

De to første var ca. 165 cm høje efter Mr. S.'s bedste skøn. Deres tøj var af sølvgråt materiale og gik op over hovedet lige fra skuldrene. Ingen ansigtstræk var synlige på noget tidspunkt. Det tredie „væsen" var gråt, mørkegråt eller sort. Heller ikke på dette væsen kunne man se nogen hals, men to rød-orange „øjne" glødede og flimrede på hovedets plads. Det havde en „mund", som, når den åbnede sig, syntes at „falde" op og lave et rektangulært hul i „ansigtet". Munden fyldte hele ansigtets bredde.

Mr. S. så de to første skikkelser tydeligere end den tredie, for de nærmede sig ham fra et sted, der var badet i månelys. Skikkelse nummer tre kom fra den skyggede side af fjeldkløften. Øjnene så ud til at være ca. 7–8 cm i diameter.

De to første skikkelser prøvede at komme op til Mr. S. ved at løfte hinanden op i træet, men tilsyneladende kendte de ikke til at klatre i træer. Det tredie væsen (som Mr. S. kaldte en „robot") så ud til bare at se til og vente, på en sten ved foden af træet. Så begyndte mareridtet.

Mr. S. indrømmer ærligt, han var meget bange. Han blev klar over, at objektet på bakken måtte være en „flyvende tallerken", skønt han kun kendte en smule til dem, udover hvad han havde læst i aviserne. Natten igennem prøvede „robotten" at „gasse" ham med „røg", som væltede ud af „munden" på den, mens de andre skikkelser stod ved siden af og så til eller prøvede at klatre op i træet. Mr. S. klatrede højere op, bandt sig fast til træstammen (det sted, hvor han til sidst satte sig til rette, var nær ved toppen, hvor stammen var tyndere), satte sig overskrævs på en gren og begyndte derefter at sætte ild til stykker af sit tøj, som han kastede ned på de mærkelige væsener. Først satte han ild til sin hue, som flammede voldsomt op (muligvis på grund af hårcreme, som er ret olieholdigt), og kastede den ned. De to skikkelser trak sig tilbage fra træet. Så åbnede robotten munden. Mr. S. så en hvid røg eller gas og et øjeblik efter blev han svimmel og derefter bevidstløs. Hver gang dette hændte, vågnede han op igen, sandsynligvis kun sekunder senere, dårlig og med opkastninger. Derefter satte han ild til endnu et stykke tøj eller kastede et eller andet på væsenerne i et forsøg på at tage modet fra dem. Det lykkedes ham at starte flere små ildebrande på jorden; han håbede hermed at tiltrække sig opmærksomhed andetsteds fra eller afskrække sine plageånder. Alt i alt rev han sin camouflagedragt, sin trøje og sin hue i stykker og brændte det.

Før han begyndte at sætte ild til, skød Mr. S. tre pile mod den del af robotten, han mente var brystet. Da pilene ramte, slog de gnister, når de fik kontakt med robotten, hvilket fik ham til at formode, den var lavet af metal, og det lykkedes ham at slå robotten 60–90 cm tilbage.

Mr. S. kastede sin feltflaske ned, og en af de sølvklædte væsener samlede den op, hvorefter de begge undersøgte den. Til sidst havde han kastet sin bue, sin feltflaske og en lommefuld sølvmønter, foruden stykker af brændende tøj.

Mr. S. var interesseret i den kendsgerning, at robotten af og til gik hen, så den fik vinden i ryggen, før den udsendte „gassen". Han så aldrig gassen, efter den var kommet ud af munden, men blev altid bevidstløs lige efter den var sluppet ud.

Endelig omkring daggry, da tågen netop var begyndt at blive lyserød af solens første lys, trådte de to „mandsskikkelser" tilbage fra træ-

et, endnu en robot sluttede sig til den første, og de stod ansigt til ansigt ved foden af træet. Pludselig opfyldte gnister og en gløden rummet mellem brystet på dem, og en „gassky" kom ud af dem. Denne gang vidste Mr. S. ikke med bestemthed, hvor gassen kom fra. Der var så meget af den, at han så den komme op mod sig, hvorefter han blev opslugt af den. Det blev sort for ham, og da han kom til bevidsthed igen var alle skikkelserne borte. Han havde en frygtelig kvalme og hang, svag og udmattet, med hoved og arme hængende slapt ned. Han mener, de regnede med han var død, da de forlod ham. Han var iskold efter at have været udsat for en temperatur på 3–4 grader C., kun iført sin T-shirt, cowboybukser, undertøj, sokker og støvler. Han ventede lidt og krøb så ned og så sig om.

Mr. S. fortalte, han fik endnu et chok, da han så røg stige op i nærheden af en sten, men han fandt ud af, at det kun var resterne af røgen fra en af de brande, han havde sat i gang i nattens løb. Han prøvede at orientere sig og begav sig på vej til lejren. Til sidst lagde han sig ned, dårlig, bange, kold og udmattet efter den hårde prøvelse. Snart efter hørte han en af sine venner fløjte, kom op og fandt vennen, og fulgtes med ham tilbage til lejren.

Da Mr. S. kom tilbage til lejren hørte han, at en af de andre nær var gået vild, men havde været så nær ved lejren, at han havde set lygten og var kommet dertil i god behold. Den anden havde sandsynligvis set fartøjet, for han fortalte om det skarpe, strålende, store lys, som langsomt dalede ned aftenen før. Mr. S. fortalte sine venner om sin oplevelse, og de troede ham, ikke alene fordi de kendte ham, men på grund af lyset, som en af dem havde set.

Jeg hørte rent tilfældigt om denne særlige hændelse gennem rygter på Sacramento-egnen og underrettede Dr. James Harder, en af APRO's rådgivere. Dr. Harder kontaktede Mr. S., han optog et interview på bånd og efter at have hørt båndet, mente vi, det var værd at undersøge nærmere. På dette tidspunkt har en kvalificeret psykiater taget indledende interviews som forberedelse til forhør enten med hjælp af „sandhedsserum" eller under hypnotisk trance. Vi mener, at Mr. S. kan have oplysninger gemt i underbevidstheden, som kan kaste betydeligt mere lys over hele episoden. Vi er indenfor rimelige grænser sikre på, at begivenheden fandt sted og at det var en virkelig fysisk oplevelse, så derfor bliver forhøret under trance ikke foretaget, for på nogen måde at mistro ham.

Flying Saucer Occupants. /BK.

To væsener på en træstub

Alto dos Cruzeiros, Canhotinho kommune i staten Pernambuco, det nordøstlige Brasilien.

Dette tilfælde vakte sensation i den brasilianske presse og satte hele staten Pernambuco i oprør.

Den 26. oktober 1965 blev en tallerken set flyvende over området, og omkring middagstid mødte en 56-årig mekaniker ved navn José Camilho Filho, en mand med en vis uddannelse og et udmærket omdømme, to væsener, som kan have været medlemmer af besætningen.

Gående langs en vej gennem et kratbælte med mange banantræer rundede han pludselig et hjørne og så to unge mennesker sidde på stubben af et væltet banantræ. Dette i sig selv slog ham straks som mærkeligt, for selv små børn véd bedre end at sidde på den slags, da de efterlader pletter på tøjet, der ikke kan gå af. Men da de to sprang op, så han, at de kun var 80 eller 90 cm høje og bestemt ikke almindelige mennesker.

Deres hudfarve var brun, og deres ansigter „rynkede" og furede ligesom hos gamle mennesker. Håret var hvidt og hovederne ret store i forhold til kroppene og meget runde, og øjnene var „som spalter" ligesom hos orientalere, men forholdsvis større end hos mennesker, mente han. En af de små mænd havde et tyndt skæg og bar en mørk, spids hue. Den anden var barhovedet. Begge så ud til at have hvide hænder (muligvis hvide handsker?).

Den ene havde under den ene arm et stangformet objekt på omkring 50 cms længde og ca. så tykt som en elektrisk lommelygte. Da han så brasilianeren og sprang op, „så han så forbavset ud, at det så ud som om øjnene ville

falde ud af hovedet på ham," og han gjorde en bevægelse med den anden hånd mod dette apparat under sin arm, som om han ville til at bruge det mod ham. Den anden lille mand, som syntes langt mindre alarmeret, bar et blåt, skjortelignende klædningsstykke, olivengrønne bukser og „sko, der lignede tennissko". Stoffet i hans tøj så „tropisk" og „blankt" ud. Men det mest bemærkelsesværdige træk var hans „lysende bælte" (nogle steder beskrevet som et „lysende skjold"). Dette dækkede den øverste del af hans bryst fra skulder til skulder og ud derfra lynede kraftige lysglimt, blårøde, gule og grønne, „som gnisterne fra et elektrisk svejseapparat, så skarpe, at man ikke kunne se på dem."

Mellem væsenerne stod en cylinder, ca. 1,20 m høj og 15 cm i diameter. Manden med de lynende lysglimt, som var den nærmeste, sprang nu også op, greb cylinderen i et håndtag på midten af den og begyndte vaklende at løbe væk, idet han stødte sammen med sin kammerat, så de begge var ved at falde. Imidlertid havde brasilianeren også taget benene på nakken, men han så sig tilbage tidsnok til at se dem forsvinde mellem træerne.

To lokalfolk fortalte senere, at de netop på den omtalte tid så et lys eller et lysende legeme flyve henover sig. Dr. Walter Buhler besøgte Canhotinho i august 1966, foretog omfattende efterforskninger og udspurgte José Camilho Filho punkt for punkt.

F.S.R. „The Humanoids" /BK.

4 høje mænd i »cellofan«

Lago Argentino, Sydargentina

Kl. 18,30 den 18. marts 1950 så en argentinsk ranchejer, Wilfredo H. Arévalo, en diskos lande, mens et andet fartøj svævede ovenover. Han kom så nær som 150 m fra den landede diskos, som udsendte blågrøn damp og „en intens lugt af brændende benzin", og så ud til at være af et fosforescerende metal, der lignede aluminium. Over skiven drejede en stor flad del rundt, „som en grammofonplade". I midten havde skiven en kabine af meget gennemsigtigt „glas", gennem hvilket han kunne se „fire høje, velskabte mænd, klædt i noget, der lignede cellofan", som arbejdede med forskellige instrumenter. Han blev især slået af deres ansigters bleghed.

Da de fik øje på ham, lyste mændene på ham med en projektør, et blåt lys oplyste fartøjet, der kom mere damp samt flammer, skiftevis rødlige og grønlige, udsendt nedefra. Derefter steg fartøjet med en svag summen og begge maskiner forsvandt over den chilensiske grænse, efterladende blålige lysspor.

Da Arévalo og hans medhjælpere næste dag afsøgte området, fandt de græsset brændt og underrettede det argentinske luftvåben og Buenos Aires-avisen „La Razón", som senere meddelte navnene på flere andre, som havde set lignende fartøjer i det samme område på samme tid.

F.S.R. „The Humanoids". /BK.

Jurist går ombord i UFO

Sao Sebastino, den sydligste del af Brasiliens kyst Lago Argentino, Sydargentina

Kl. 19,10 en dag i juli 1957 (den nøjagtige dato ikke fastslået) sad professor Joao de Freitas Guimaraes, jurist og professor i romersk lov ved det katolske juridiske fakultet i Santos, på stranden, da han så et lysende, hatteformet fartøj nærme sig fra havet og dale ned ved vandlinien i nærheden af ham. Det „tykmavede" fartøj åbnedes, og en metaltrappe blev sat ud tillige med en landingsline med vedhængende kugler.

To høje mænd, over 178 cm, med langt, blondt hår til skuldrene, gik ned ad trappen. Deres ansigtsfarve var lys, de havde øjenbryn, deres udseende var ungdommeligt, og de havde kloge og forstående øjne. De var iklædt grønligt dragter ud i eet, som sluttede tæt i halsen, ved håndled og ankler.

Professoren sprang op og spurgte på porto-

gisisk, italiensk, spansk, fransk og engelsk, hvor de kom fra, men han fik intet svar. Derefter opfattede han, at de telepatisk inviterede ham til at gå om bord i fartøjet, og han gjorde det, idet han bemærkede, at de sprang let op ad trappen, mens de kun holdt fast med én hånd, hvorimod han måtte bruge begge hænder.

Det oplyste rum indeholdt et cirkulært sæde, som han sad på sammen med besætningen (tre eller fire ialt). Maskinen steg og tog ham med på en tur. Da han vendte tilbage, opdagede han, at hans ur ikke længere gik, men anslog, at han havde tilbragt 30 eller 40 minutter sammen med dem. Professoren fortalte pressen, at han mente, det var avancerede væsener, der ønskede at advare Jordens stridbare indbyggere om de farer, der truer vor art.

F.S.R., „The Humanoids". /BK.

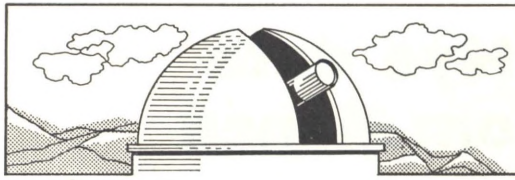

Videnskab - Rumfart

Dampdreven raket udviklet i Italien

En raket, relativt økonomisk og delvis til at bruge igen og bestemt til udforskning af atmosfæren i 125 km's højde, er konstrueret af det italienske Center for Missilforskning.

Totrinsraketten vil blive tilbudt som en billig metode til meteorologisk pejling efter oplysninger til brug for overlydsfly i store højder.

En løfteraket, der kan bruges igen er afprøvet på jorden og i luften, og det andet trin er under udvikling. En del af udarbejdelsen af andet trin støttes af det amerikanske flyvevåbens JPL-laboratorium.

De to trin vil kunne bære 5 kg nyttelast så højt som 100–125 km med omkostninger på mindre end 10.000 kr. Heri er iberegnet 3.000 kr. til instrumenter. Omkostningerne er baseret på, at løfteraketten kan anvendes fem gange.

Fremdrift til det første trin fås fra kemisk opvarmet vand, der forvandles til dampkraft. Løfteraketten er uafhængig af energikilder udenfor og er uden flamme, eksplosion eller giftige gasser og udsender kun ringe støj, ifølge opfinderen og direktøren for centret, Glauco Partel.

På grund af disse sikkerheds-træk så vel som økonomisk drift tilbydes første trin for sig selv som:

1. Løfteraket for flyvemaskiner med raketassisteret start.

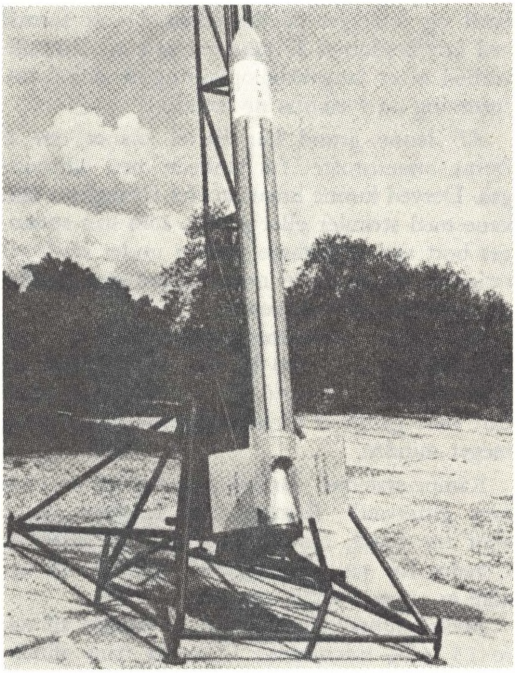

2. Et taktisk militær-missil, som kan betjenes af delvis faglært besætning.

Missilet er meget akkurat og kan ikke spores af infrarøde detektorer, sagde Partel.

Raketten er klar til affyring indenfor 5 sekunder efter antændelsen, Når en glasskillevæg brydes, blander kemikalierne sig og reagerer hypergolisk i vand. Da et af kemikalierne oplagres i vandet, er der ingen fare for, at vandet fryser, bemærkede Partel.

Under prøverne har man fået løfteraketten ned igen med faldskærm og brugt den igen mere end 50 gange, men man har sat en grænse på fem affyringer for at undgå ellers nødvendige eftersyn.

Fremdriften af andet trin, der er under udarbejdelse, baseres på udsendelsen af varm brint frembragt ved forbrænding af metaller i vand.

Kemikalier vil blande sig ensartet i kolloidalt vand. Nogle laboratorier har haft held med en blanding af lithium og aluminium, sagde Partel. Disse kemikalier vil give en ganske speciel impuls og derfor en særlig kraft.

Det andet rakettrin er udformet som en forud emballeret maskine med brændstoffet påfyldt og forseglet på fabrikken. Da ét formål ved udarbejdelsen af raketten er stor driftssikkerhed efter langvarig oplagring er enkel udformning og funktion nødvendig.

Af denne grund har Partel planer om at fjerne brændstoffet fra tankene med højtryksgas. Derved kunne brændstoffet forsegles i tankene med strimler eller skiver, som kan sprænges bort ved at forhøje trykket under startoperationen. Dette bortelimínerer nødvendigheden af særskilt virkende ventiler.

Beregnede omkostningsbesparelser for totrinsraketten er 7.500 kr for løfteraketten og 5.000 kr. for andet trin. Da første trin er brugbart flere gange er omkostningerne pr. affyring meget mindre.

Rampe-systemet for raketsonden er et 3 m højt gitterværk. Rampen kan betjenes af to eller tre mand, om nødvendigt i en lufthavn i stedet for på fjerntliggende arealer, da der ikke er nogen eksplosionsfare.

Maksimumsaccellerationen ved starten vil være 13 g og tidsrummet til andet trins antændelse 180 sekunder. Den samlede vægt incl. maksimum nyttelast er 185 kg og hele længden er 5 meter.

U.S. Air Force hjælper med til at financiere udarbejdelsen af andet trin, først og fremmest for at indsamle data om brugen af aluminium og lithium i raketbrændstoffer.

April 70, ej/BK.

Nye data om Månen

Forsøgsapparatur efterladt på Månen af Apollo 12 astronauterne har nu i et år forsynet videnskaben med en stadig strøm af data, men et klart billede af dette himmellegeme findes stadig kun som „brikker til et puslespil" uden definitivt mønster.

Dette var den konklusion, dr. Frank Press fra Massachusetts teknologiske institut kom til, da NASA markerede et helt års funktion af Apollo 12's måneforsøgsapparatur (ALSEP), monteret af Bendix Corp, og anbragt på Månen af astronauterne Charles (Pete) Conrad og Alan Bean.

Ledende forskere har analyseret de indkomne data fra Apollo 12 eksperimenterne og meddeler her nogle af deres opdagelser:

Dr. Gary Latham, Columbia universitetet, passivt seismisk eksperiment – 58 seismiske begivenheder, der „passer sammen", er rapporteret fra ni områder nær ALSEP i Stormenes Hav, men ingen af dem kan sættes i forbindelse med forbigående begivenheder andre steder på Månen, set på Jorden som en orangerød gløden. Måneskælvssignaler, som er næsten identiske, menes at stamme fra klippeformationer under måneoverfladen, der skurer lodret mod hinanden med kun små eller ingen horisontale bevægelser, i det tidsrum, hvor Månen og Jorden er hinanden nærmest. Den seismisk mest aktive zone er lokaliseret til nær nogle riller 200 km sydøst for ALSEP. Aktiviteten udløses ved energi, der er en billion gange

mindre end den, der forårsager jordskælv. Månen må have dele under overfladen, der er smeltet, men legemet anses ikke for at være „varmt" med en smeltet kerne. Meteoritter på størrelse med grapefrugter bombarderer Månen med ca. én om måneden i nærheden af ALSEP og efterlader kratere på 20–30 m i diameter.

Dr. Convay Snyder, fra JPL, der har fremstillet solvindsspektometret. – „Plasma eller gas fra Solen slår mod Månen, optages og frigives senere ved aktiviteter i månelegemet. Det udelukker enhver „atmosfære" på Månen.

Dr. John Freeman, Rice universitetet, måneionosfære detektor. – „Månen har en ionosfære af en slags, men den er forskellig fra Jordens. Ioniseringen af neutrale gaspartikler ved Månen kan være forårsaget enten af solvinden eller af ultraviolette bølger fra Solen og accelereres eventuelt af et interplanetarisk elektrisk felt."

Dr. Charles P. Sonett, NASA Ames forsøgslaboratorium, måneoverflade magnetometer. – „To millioner informationsdele har man modtaget om Månens magnetiske felt fra Apollo 12's ALSEP; forsøg som viser, at feltet er ca. 1/1000 af Jordens. Det magnetiske felt kan have været „låst inde" under måneoverfladen i perioder med lavaudstømninger eller smeltning af klipper. Feltet kan være dannet ved at en hurtigt roterende måne med en smeltet kerne for 3,2–4,7 milliarder år siden har skabt en „urdynamo". Eller det magnetiske felt kan være dannet, da Månen var nærmere ved Jorden.

Denne mulighed er til stede, fordi Månen nu bevæger sig længere væk fra Jorden (med en fart af 1–2 cm om året). Månens indre er i en dybde af 500 km sandsynligvis 800 til 1000 grader C eller måske endnu varmere, og temperaturen stiger med ca. 2 grader for hver km i dybden. Månen har en litosfære (den yderste del af massiv klippe) lavet af basalt og sandsynligvis en kerne af peridotit.

ej/BK.

Rumteknologi

„Jens Lyns dødsstråle" bliver virkelighed!

Rum-baseret laserstråle-våbensystem, der kunne bruges som forsvar mod en mængde forskellige mål i rummet, vil blive udforsket af Avco under et USAF-projekt med kodenavnet „Spade". Våbenet vil anvende den superenergi, som kan udvikles af flere typer gaslaserstråler, til ved hjælp af varme at udslette eller ødelægge målene. Laserstrålen er under udvikling i Advanced Research Projects Agency's super-energi-laserprogram.

*

Sovjets interplanetariske sonde Venus 7 opsendtes den 17. august med kurs mod planeten Venus. Russerne beskrev sonden, som vejer ca. 1200 kg, som en forbedret udgave af det tidligere Venus-rumskib. Venus 7 sender på 928.429 mc.

*

Kontakt med den ottende og sidste TRW Intelsat 3 satellit gik tabt den 24. juli, ca. 27 timer efter den blev opsendt. Satellitten skulle have været en del af det 76 nationer store Intelsatkonsortiums grundlæggende globale system. Man mistede kontakten ved en manøvre, der skulle placere satelliten i en synkron bane.

*

Den anden Skynet kommunikaions-satellit til brug for det britiske militær blev i august opsendt fra Cape Kennedy. Satellitten er konstrueret til at formidle telefon- og fjernskriverforbindelse mellem England og Det fjerne Østen fra en synkron bane over Det indiske Ocean.

*

JPL-laboratoriet har præsenteret et satellitbåret radiometrisk interferometer for NASA og har i dette anvendt teknik udviklet i tidligere planetariske sonder til analyse af jordatmosfærens forurening. Interferometeret, som skal fremstilles af Time Zero Corp., Torrance, Cali-

fornien, vil kunne levere uafbrudte spektografiske analyser i området fra 1–6 mikron.

JPL regner med, at detektoren vil kunne levere analyser af forureningsbestanddele og tegne et billede af deres verdensomspændende udbredelse, som ville være langt mere detaljeret, end man kunne få det ved hjælp af andre metoder. Sonden kunne opsendes med de senere Earth Resources Technology Satellites (ERTS) efter at være blevet afprøvet om bord i flyvemaskiner.

*

MERE FRA MÅNEN

Det lille, citronformede klippestykke fra Stormenes Hav lignede et almindeligt stykke granit, men det var faktisk ulig nogen anden jordisk prøve – eller noget af det andet månemateriale, som blev bragt med tilbage af Apollo 12. Det indeholdt 20 gange så meget radioaktivt uranium, thorium og kalium som tilsvarende mængder af andet månemateriale og var de ældste måneprøver, man endnu havde fået. Radioaktive dateringsprøver foretaget af Caltech geologen Gerald Wasserburg viste, at klippen var dannet for 4,6 milliarder år siden – omkring det tidspunkt, man regner med, at Månen og planeterne er skabt. Videnskabsmænd håber, at yderligere undersøgelser af klippestykket vil give ny indsigt i dannelsen af solsystemet.

Var glimtene kosmiske stråler?

Da Apollo 11 var på vej tilbage til Jorden sidste juli, så astronaut Buzz Aldrin gentagne gange mærkelige lysglimt i det mørklagte rumskib, selvom hans øjne var lukkede. „Jeg tror, jeg er ved at blive gal", sagde Aldrin til Neil Armstrong. Skønt Armstrong og andre astronauter bekræftede de mystiske glimt, var NASA-videnskabsmænd først tilbøjelige til at affærlige dem som synsbedrag. Nu har de foreslået en mere plausibel forklaring: Kosmiske stråler. Skønt kun nogle af disse meget hurtige partikler – for største delen protoner – er i stand til at gennembryde skjoldet, dannet af Jordens magnetiske felt, kan de let trænge gennem øjenlåget på en rumrejsende, passere væsken i øjet og ramme nethinden. Til tider kan de måske endog ramme synsnerven i hjernen. Et sådant bombardement gør ingen alvorlig skade på en kort månemission. Men da virkningen af kosmiske stråler på legemet ophobes – ligesom røntgenstråler – ville de frembyde en større risiko på længere rumrejser.

ej/BK.

KORT FOR HOVEDET

Partiel solformørkelse

den 25. februar, synlig i Danmark. Formørkelsen begynder kl. 9,56 og slutter kl. 12,01. Er på sit højeste kl. 10,58 og omfatter da 58/100 af Solens diameter. Den ses iøvrigt i hele Europa, nordvestlige Afrika, nordøstlige Atlanterhav og på Østgrønland.

Kredit O. H.

*

Efterlysning

Nogle elever på et aftenskolehold i UFO-LOGI er i øjeblikket i gang med nogle undersøgelser, bl. a. vedr. *Piri-Reis-kortene.*

Skulle der blandt UFO-NYTs læsere være nogle, der sidder inde med oplysninger om disse kort, ville undertegnede være glad for en henvendelse.

Ole Henningsen, Tilegade 16², 4900 Nakskov.

*

2 politifolk, Raymond Richards og Joseph Volenec fra Du Page County, Illinois, USA, har fortalt, at de den 8. marts 1969 kl. 03.25 så et UFO. De var på patruljetjeneste ad Illinois 53-vejen nær Rhorndale Road ved Itasca. Genstanden var cigarformet, 30 meter lang, med 4 små hvide lys, et rødt, og to stumpede vinger. Den svævede over dem i en højde af 300 meter; da de rettede bilens søgelys mod den, fløj den bort uden en lyd.

Chicago „Daily News", 11. marts via Skylook, juni 1969. /IOKj.

Medlemsorientering

Under denne overskrift bringes i hvert nummer en kort omtale af aktuelt stof, der har til formål at oplyse SUFOI's medlemmer om organisationens arbejde.

Skriv til SUFOI

Igen denne gang vil jeg starte med at gøre opmærksom på den mulighed, læserne har for at lade SUFOI høre deres meninger. *Skriv til os!* Jeg vil foreslå Dem at rette evt. skriftlige henvendelser til os i P.R.-afdelingen, men De kan naturligvis skrive til alle i SUFOI. – Har De noget på hjerte, som andre kunne have glæde af at høre, så lad det komme frem. Alle breve til P.R.-afdelingen vil blive besvaret personligt, så hurtigt tiden tillader. Vi hører gerne om forslag til nye artikler, vi burde behandle, samt om gamle emner, der ønskes genoptaget, osv. Kritiske bemærkninger, ros, etc. skal der også være plads til, så *skriv til SUFOI,* og lad os høre *Deres* meninger!

Repræsentantskabsmødet

SUFOI's „Repræsentantskab" (se side 2) skal i følge vedtægterne mødes en gang hvert halve år, nemlig i marts og september. „Repræsentantskabet" består af „Forretningsudvalget", ét medlem fra hvert af de etablerede områder samt én repræsentant fra hver afdeling – eller „arbejdsområde", om man vil. For tiden er der 15 medlemmer. De mødes så hvert halve år og diskuterer de sidste 6 måneders forløb, samt afstikker retningslinierne for SUFOI's arbejde i de næste 6. Samtidig er der valg til Forretningsudvalget, som skal varetage den daglige ledelse af organisationen. Repræsentantskabet mødes næste gang i marts; datoen er ikke fastsat, medens dette skrives. Skulle De som UFO-interesseret have nogle forslag, som De mener SUFOI burde beskæftige sig med, så må De fremsende forslagene snarest. Har De i øvrigt noget på hjerte, som vedrører arbejdet i SUFOI, så send det til P.R.-afdelingen (adressen side 2), og vi skal love Dem, at det vil blive drøftet på mødet i marts!

Forretningsudvalget

Som nævnt varetager Forretningsudvalget SUFOI's daglige ledelse. Det er dog kun i store træk, for de enkelte afdelinger og områder rundt om arbejder selvstændigt indenfor rammerne af SUFOI. Forr.udv., der består af syv medlemmer (se side 2), holder månedlige møder. Det er af forskellige årsager ikke muligt at gå i enkeltheder for at referere møderne, men på den anden side vil vi da gerne give medlemmerne en lille idé om, hvad der bliver talt om ved disse sammenkomster.

Siden sidst har der været brugt megen tid på problemerne med SUFOI's „moms-registrering", som netop er overstået. Det vil naturligvis belaste regnskabsafdelingen meget fremover, men vi havde ikke noget valg. SUFOI havde nået så stor en omsætning, at vi ikke længere kunne slippe.

Forretningsudvalget har følgelig også beskæftiget sig med de fordele, som denne nyordning indebærer for SUFOI. Først og fremmest må vi nu begynde at annoncere for UFO-NYT og vore bøger i langt større omfang end tidligere, hvor det hele stort set var et „medlems-foretagende". Det er på denne baggrund, at vi nu kan udsende UFO-NYT til jernbanekioskerne i en forsøgsperiode.

Øvrige ting som forr.udv. har arbejdet med siden sidste UFO-NYT udkom:

– Det offentlige foredrag den 8. januar. – Kommende bogudgivelser. – Fremstilling af reklamemateriale for UFO-NYT (plakater m. m.) – Rationalisering af arbejdsgangen i særlig travle afdelinger. – Kontakt med tilsvarende organisationer i udlandet – m. m.

UFO-NYT til jernbanekiosker

Som et forsøg bliver UFO-NYT nu sendt ud til de af landets jernbanekiosker, som ønsker at forhandle det. Grundet moms, fortjeneste til bladhandlerne samt øgede omkostninger vil prisen i løssalg blive 5,75 kr., mod 5 kr. i årsabonnement. – På grund af distributionen til jernbanekioskerne vil det blive nødvendigt fremover at lade UFO-NYT udkomme omkring den 1. i måneden i stedet for som hidtil den 15.

Vidste De at...

... mange SUFOI-medlemmer rundt om i landet gerne vil i kontakt med andre interesserede for at starte diskussionsaftener om UFO'er? – Skulle De være så heldige at deltage i en sådan kreds, vil vi gerne høre om det i SUFOI, da vi så måske kan henvise andre dertil. Ligeledes hører vi gerne, om nogle har planer om at starte sådanne aftener på privat basis. Vi bringer da gerne en lille notits herom, så interesserede kan ringe eller skrive til Dem.

... SUFOI's Foredragsafdeling efterhånden kan påtage sig foredrag i det meste af landet? Har De lyst til at høre om UFO'er i Deres lokale klub, spejderforening eller ungdomsorganisation, så henvend Dem til SUFOI's foredragsafdeling, og få besked om mulighederne (adressen side 2).

... SUFOI med største glæde modtager udklip fra *Deres lokale avis?!* Vi kan så nogenlunde følge med i, hvad der skrives i dagspressen, men distriktsaviserne, månedsbladene etc., kan vi ikke følge med i. Så skulle De læse om UFO-er, astronomi, rumfart, liv i rummet eller lign., så husk at sende udklippet til SUFOI! Dette gælder især Sverige, hvorfra vi kun sjældent får udklip!

„Medlem af SUFOI"

„Hvordan bliver man medlem af SUFOI?", er et gennemgående spørgsmål i en stor del af de breve, vi modtager. Emnet blev ganske vist berørt for nogle få måneder siden, men da der siden er kommet mange hundrede nye læsere, vil jeg igen omtale medlemskabet. – *Når man abonnerer på UFO-NYT i årsabonnement, så kan man betragte sig som medlem af SUFOI.* Fra og med 1971 bliver det som nævnt muligt at erhverve bladet gennem visse kiosker, men det fører *ikke* til medlemskab. – Abonnerer man derimod på bladet, vil SUFOI fremover søge at gennemføre arrangementer, hvor kun medlemmer kan deltage. Ligeledes har medlemmerne mulighed for at benytte SUFOI's store bibliotek i Randers (se adressen side 2), og når SUFOI fremover udsender bøger og andre materialer, vil medlemmerne blive tilbudt disse til favør-pris. – Samtidig tror og håber vi, at De som medlem af SUFOI vil medvirke til udbredelsen af kendskabet til de uidentificerede flyvende objekter.

UFO-litteratur

Et andet trofast spørgsmål i de breve, vi modtager, er, om der dog ikke findes nogle gode bøger om emnet, som vi kan anbefale. – Det er ikke umuligt, at andre har ligget inde med lignende spørgsmål, så jeg vil denne og den næste gang kort omtale nogle bøger, som De kan spørge efter på Deres lokale bibliotek. Skulle man ikke have dem dér, så er jeg sikker på, at de kan skaffes hjem.

SUFOI's udgivelser kan De læse om andetsteds i bladet, men det drejer sig om „Trinidade Observationerne" og „UFO-Orientering". Angående den sidste, så vil jeg anbefale interesserede at skynde sig, da oplaget svinder hastigt. „UFO-Orientering" er i øvrigt en af de bøger, De kan spørge efter på bibliotekerne. Den er skrevet af F. Pedersen og I. O. Kjems og udgivet på SUFOI's forlag i 1969.

Øvrige bøger De kan spørge efter på bibliotekerne: Frank Edwards „Flyvende Tallerkener – en alvorlig sag", Biilmans Forlag, 1965.

D. E. Keyhoe: „Flyvende tallerkener fra verdensrummet", De unges Forlag, 1954.

Til sidst skal nævnes to udmærkede bøger af svenskeren Gösta Rehn: „De flygande tefaten, Dokument och teori" samt „UFO! Nya fakta om de flygande tefaten". De er udgivet på Zindermann's Forlag i henholdsvis Göteborg 1967 og i Stockholm 1969.

– Vi ville være taknemmelige, om nogle af vore læsere i Norge og Sverige ville undersøge hvilke UFO-bøger, man kan finde på de offentlige biblioteker. Hvis nogle af vore læsere i disse to lande ville undersøge det for os, så skal vi bringe det i UFO-NYT næste gang. De skal blot sende et par ord herom til P.R.-afdelingen (adressen side 2). – Tak.

Ang. foredraget i januar

Som De kan se andetsteds i bladet var SUFOI's offentlige foredrag den 8. januar i Hellerup en stor succes. Der var mødt ca. 500 tilhørere, fordelt over alle aldre. Erling Jensen

talte om SUFOI's opgaver på baggrund af de danske (og udenlandske) myndigheders manglende vilje til at gøre noget alvorligt ved problemet. Derefter var der en halv times pause, hvorunder mange forsynede sig med forfriskninger, samt benyttede tiden til at studere det store antal plancher, der var udstillet. Ekspeditionen fortæller mig, at interessen for bøgerne „UFO-Orientering" samt „Trinidade Observationerne" var stor, og endelig vakte X. P. Madsens lille tekniske udstilling og demonstration almindelig interesse! Derefter vistes lysbilleder, og aftenen afsluttedes med besvarelse af de mange spørgsmål. *Peter A. Hansen*

Boganmeldelser

SVENSK UFO-BOG

I UFO-NYT nr. 3, 1970 (side 111) lovede vi at bringe en længere omtale af den svenske UFO-forsker, K. Gösta Rehn's bog „UFO, nya fakta om de flygande tefaten". Her kommer den.

DET FINNS VARELSER PA ANDRE PLANETER!

av Gunnar Rosell.

Våra rymdexperiment och atombomber gör att de känner sig hotade. Det är därför som vi med viss regelbundenhet får besök av flygande tefat och inte så sällan delges rapporter om tefatsvarelser, beskrivna som små och illaluktande.
De spanar och rekognoscerar på oss i en slags beredskap. De vill att vi jordevarelser ska känna oss övervakade och lite osäkra.

Därför är det enfaldigt att vi bör diskutera konsekvenserna av främmande civilisationer först då ett tefat i god ordning landat på Arlanda och besättningen älskvärt presenterat sig, eller helst då U Thant kan välkomna den första utomjordiska smokingklädda delegationen vid ett utsökt middagsbord i FN-skrapans bankettsal.

Det är nu vi ska ha officiell upplysning och ett erkännande av att vi står under övervakning av utomjordiska inkräktare i skyn, kanske krigiska, kanske fredliga. Vi måste få beskedet som en nödvändig förberedelse för en ny era i mänsklighetens historia inför vilken alla hittills gjorda upptäckter och epoker ter sig provinsiella.

Han som inte tvivlar

Fil kand K Gösta Rehn, Stockholm, anses vara den i Sverige som kan det mesta om de utomjordiska farkosterna. Och han tvivlar verkligen inte på deras existens lika lite som han tvivlar på de varelser från andra planeter som påstås besöka oss och skrämma oss ibland.

Nu har han publicerat en ny bok „UFO" (Zindermans förlag, Göteborg) och i den frmlägger han nya fakta om de flygande tefaten. Bl a har han tagit del av alla de rapporter som inströmmat till militära myndigheter under årens lopp om mystiska luftskepp och „monster från rymden" och som nu finns förvarade i pärmar på Försvarets Forskningsanstalt.

Han pläderar för ett globalt samarbete när det gäller tefatsforskningen.

Men sannolikt hyser han föga hopp om att ett sådant ska komma till stånd. De som är övertygade om tefatens och tefatsvarelsernas exsistens kämpar mot dunkla krafter. Visserligen tror inte Rehn att exempelvis Sverige skulle vare medspelare i någon internationell komplott att mörklägga eller censurera tefatsinformationer.

– Det är inte nödvändigt att alla de som agerar i sammanhanget, politiker, militärer, vetenskapsmän, massmedia är medvetna om sina motiv och roller. Men de tar intryck av den ihållande antitefatspropagandan som sedan länge just utgått från Washington.

Pentagon skulle skakas

Vad skulle hända om tefatens utomjordiska realitet officiellt fastställs frågar han och ger också svaret:

– Denna händelses blotta faktum skulle i alla samhällen komma att fungera i rent revolutionär riktning. Det gäller ju något oerhört: den största händelsen i mänskligheten historia, besök av främmande varelser från en annan civilisation i rymden. De etablerade maktpositionerna, de för establishment-grupperna både tillfredsställande och lönande tillstånden i våra samhällen och i vår civilisation, skulle självfallet inte förbli intakta inför världshistoriens största och mest omskakande händelse. Den enorma makten i Pentagon och dess vittforgrenade krigsindustrier behärskar ekonomin i USA. Denna skulla skakas i grunden. Tag sedan den okunniga massan – hela den samhälleliga vävnaden av förindustriella fördomar och trossatser i ekonomiska, moraliska och religiösa frågor skulle rivas upp. Man aktar sig att släppa loss sanningen om tefaten bland folk som inte ens hunnit anpassa sig till datamaskinens civilisation, vilken i en kommersiell regi gjorts förvirrande och människofientlig. Förvirringen vid kontakten med en långt överlägsen civilisation leder till kaos, panik, hysteri . . .

Även makteliten i Sovjet förlorar greppet om folket, då masken faller, fastslår Rehn.

Tefatsvågen över Sverige

Han redovisar bl a 1967 års tefatsvåg över Sverige.

4 mars såg en familj, sex personer, i Velhelmina, vid 01.30-tiden på natten under 15 skräckfyllda minuter ett föremål som hade 35 meters diameter och en tjocklek på mitten av 5 meter. Det hängde 40 meter över marken. Ett annat föremål noterades också. Det ansågs att det först hade hållit sig dolt bakom det store tefat.

Det var tio meter stort. Bägge svävade ljudlöst. När ljuset tändes i fastigheten började föremål l röra på sig för att sedan sätta en ohygglig fart och försvinna med en rökpust efter sig.

22. mars. En kvinnlig fil stud vid Göteborgs universitet bilade mot Gullbringa säteri på vägen Kungälv–Marstrand. Hon såg då en intensivt ljusstrålande tingest. Föremålet följde hennes bil och på en raksträcka av två kilometer, cirklade det runt bilen tre gånger.

– Jag var skräckslagen, jag kände hur benen skakade och armarna var som förlamade . . .

Författeren skriver: – Detta var det först noterade „bilfallet" i Sverige. Okunnig misstro inför en sådan sensation i den trakt där vittnet var bosatt resulterade i hån och misstänksamhet . . . Många observationer av detta slag kommer förmodligen inte till offentlig kännendom då vittnena fruktar omgivningens reaktioner.

En elektriker från Mariannelund berättar att han i oktober 1960 såg en farkost som under ett par minutter svävade over gatan. Först 1967 blev Rehn bekant med vittnet som i kabinen sett två varelser som han beskrev:

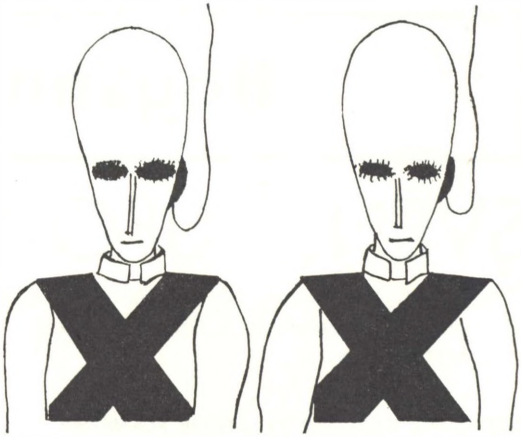

Kritvita ansikten, långa skalliga huvuden, mycket hög panna, stora mörka ögon, långa smalla näsor, mycket liten mun, spetsig haka. Små som 12-åringar. De var klädda i vita kläder med korslagda svarta bälten. Något som verkade vara hörlurar eller antenner satt vid öronen.

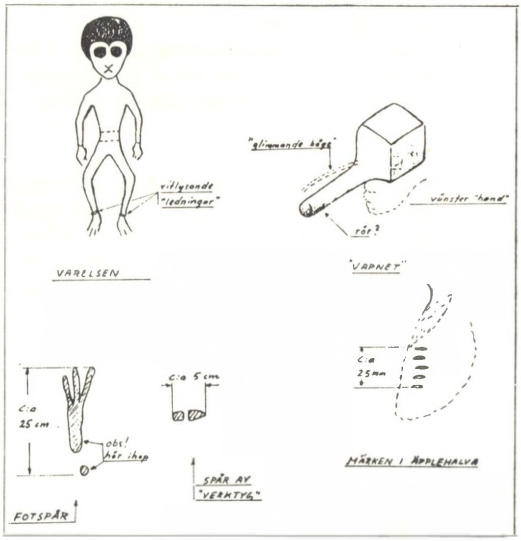

26 augusti 1967: En pojke och en flicka, bägge 15 år, mötte en dvärgliknande varelse i Kolmårdstrakten.

„Efter många 'spöklika' förebådanden av tefatets närhet konfronterades de två ungdomarna den kvällen plötsligt med en liten varelse, som verkligen gjorde skäl för namnet monster. Detaljerna stämmer med utländska vittnesmål.

Accepterar vi tefatens verklighet, måste vi då gå vidare och acceptera även de omtalade småväxta varelsernas realitet? Jag svarar obetingat ja. Tefaten är intelligent manövrerade och styrda. Det finns många hundra goda observationer av besättningsmännen", skriver Rehn, som inte publicerar namnet på ungdomarna.

10 september 1968 såg en leg apotekare och dennes hustru i Solna, bägge är vana observatörer av stjärnhimlen, tre flygande tefat.

I april samma år blev en 30-årig kvinna i Årlandsbro, „omkörd av ett lysande klot".

Det hängde kvar under en kilometers färd. „Det var som någon bara satt och iakttog mig".

Nästa dag upptäckte hon ett brännsår på vänster underarm. Det blev djupare och djupare. En läkare förklarade att det var en brännskada. Vittnet säger att det inte kunde uppkommit på annat sätt än genom inverkan av eldklotet. De rapporter som FOA förvarar för en 21-årsperiod omfatter cirka 1000.

Rehn har gjort ett urval på 77 som han redovisar summariskt.

12 av dessa är närobservationer från 3 sekunder till tio minuter med undantag för ett fall då observationen pågick under 90 minuter. Vittnena: 13 militärer, 9 flygare, 13 med avancerad utbildning.

Rehn: Åtminstone 70 av detta urval om 77 fall beskriver uppenbarligen verkliga flygande tefat och två moderskepp. Det är efter genomgången omöjligt att biträda försvarets traditionella inställning till tefaten som „strunt".

Författaren refererar också ett par makar som funnit att tefaten framförallt under en 20-årsperiod kretsar över de mest vitala punkterna av USA:s militära och industriella anläggningar.

Författaren bjuder också läsaren på en förteckning över de vanligaste misstolkningarna (de som experterna och framför allt militärerna åberopar när de dementerar tefatens existens).

Allt man kan skylla på

Flygplan, helikoptrar, väderleksballonger, forskningsballonger, raketer eller raketdelar, rymdskräp, fåglar, satelliter, meteorer, hägringar, reflexer från markljus, belysta molnbildningar, bilstrålkastare mot moln, klotblixtar. Vidare påpekas att iakttagelserna kan ha berott på hallucinationer, massuggestion, sinnesdefekter, psykisk ohälsa eller – publicitetssjuka.

I ett förord till boken skriver docenten i fysik vid Stockholms universitet, Ulf Ringström:

„Den 29 juli 1968 utfrågades tio amerikanska vetenskapsmän om sina synpunkter på UFO-problemet i ett kongressutskott. Några av vetenskapsmännen, främst professor i atmosfärisk fysik. McDonald, ansåg det mycket sannolikt att UFO:s är intelligent styrda utomjordiska farkoster ... De som fördjupar sig i problemet kommer i allmänhet till uppfattningen att en viss del av observationerna inte kan förklaras som misstolkningar av kända fenomen, inte heller som hallucinationer eller bedrägerier. De återstående förklaringsmöjligheterna är att dessa UFO:s är något nytt naturfenomen eller att de är utomjordiska farkoster ..."

(UFO = oidentifierade flygande föremål.)

„Fnyser åt vetenskap"

Rehn säger också att den ockulta falangen har skadat tefatssaken. „Tefatens fantastiska verklighet vinner inget gehör bland intellektuella, vetenskapare och annat vettigt folk genom historier om åkturer i tefat, om samtal med ädla frälsande venusvarelser och annat svammel. De ockulta tefatstroende frågar ej efter bevis utan fnyser åt vetenskap och rationellt tänkande. Telepatin må vara förtjänt av mer forskning, men övertron i den ockulta sinnesarten är sådan att djuppsykologisk analys bäst kan blotta dess ömkligheter".

Aftonbladet, Stockholm, 9. nov. 69.

KORT FOR HOVEDET

Over hundrede UFO'er registreret i Holland

Ifølge DPA har det „Nederlandske forskningsinstitut for uidentificerede, flyvende objekter" den 29 juni 1969 tilsendt Ministeriet for Videnskab samt Parlamentets Andet Kammer en skrivelse, hvori det bl. a. hedder: „Det er en kendsgerning, at der i de sidste år, fra absolut pålidelig side, er iagttaget over hundrede tilfælde af flyvende fartøjer, der ingen indlysende forklaring gives på."

UFO-Nachrichten, maj 1970. /BK.

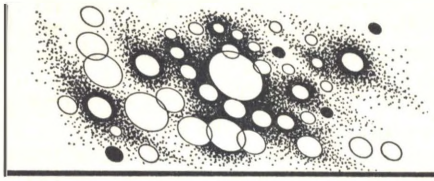

DIVERSE

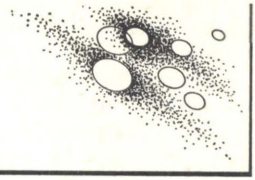

Studiegruppe

Rundt om i Sønderjylland sidder der en hel del, der godt kunne tænke sig at være med i en studiegruppe, men dem jeg endnu har forbindelse med bor for langt fra hinanden. Er der andre, der kunne tænke sig at være med i en gruppe, vil jeg meget gerne høre fra dem; det kunne jo være at der var flere på samme egn, der var interesseret. Ligeledes ville det glæde mig at høre fra interesserede fra Esbjerg/Varde områderne.

Skriv eller ring til:

Kai E. Møller,
Graastenvej, Felsted,
6200 Aabenraa,
telefon (046) 8 54 24.

Noget om kuglelyn

De fleste lyn, vi ser ved et tordenvejr, er de netagtige forgrenede linjelyn. Foruden dem findes der en række til dels højst besynderlige former, som f. eks. de sjældne perlesnors- og kuglelyn, der begge har længere levetid end et linjelyn og formodentlig optræder ved mindre ladning af en tordensky. Ved perlesnorlynet synes en enkelt lynstråle at opløse sig i kugleformede, lysende dannelser, der „eftergløder" et, to eller tre sekunder. „Perlerne" har hele tiden samme afstand mellem hinanden, ca. 7½ til 12 m. Et kuglelyn er sandsynligvis ikke andet end en perle, der er faldet ud af et perlesnorlyn. Sådanne udskilte lyskugler kan undertiden udvikle et uhyggeligt egenliv, for eksempel fortælles det, at et kuglelyn trængte ind i et værelse, hvor en ung pige sad ved et bord, drejede sig i spiraler omkring hende, svævede bort gennem kaminen og eksploderede med et højt knald på husets tag. Af andre fremstillinger, man må tage alvorligt, kan man slutte, at kuglelyn kan opnå en diameter på flere meter, men også ofte er så små som hønseæg. Det siges, at de er omgivet af et „glasagtigt, gennemsigtigt tågehylster". (Minder beskrivelsen om noget?) De kan blive stående på ét sted eller svæve afsted med en fart af flere meter i sekundet. De formår at holde sig i luften i minutter og skal være smuttet gennem nøglehuller. For det meste udsender de en kvælende ætsende lugt. Lynspecialisten professor Toepler betegner kuglelynet som fuldstændig lydløst og i almindelighed ufarligt for mennesker, da dets jævnstrømsstyrke i reglen er langt under 1 ampére. Mange kuglelyns „slutknald" skulle stamme fra et linjelyn, som kuglen i disse tilfælde skulle ende i.

(Theo Löbsack i bogen „Luften vi lever i" fra 1958, side 153–154).

*

KUGLELYN: . . . elektrisk atmosfærisk udladning i kugleform. Den bevæger sig ret langsomt og eksploderer med kraftig lydvirkning.

Kuglelyn er så ofte iagttaget, at deres eksistens må anses for sikker, (?Tja!) selv om en forklaring endnu savnes. De beskrives som små rødligt lysende kugler, ca. 20 cm i diameter, og med en levetid på mange sekunder. De ses ved slutningen af tordenvejr, ikke sjældent rullende ud fra lavthængende skyer. (Amanuensis, civilingeniør Erik Bøgh. i Nordisk konversations leksikon bind 5 og 6 – 4. oplag 1965).

/PAH.

Ildkule?

Herr redaktør.

M/s „Sunsea", Ålesund, på reise fra Chaquaramas, Trinidad, med boxsideslagg. Mandag 29. juni 1970 om kvelden kl. 20,32, pent varmt vær + 30° C. Z + 5 Alabama sommertid presis: N 21° 02' W 83° 58' Cubas vestpynt. Kurs 303°. Skipet rolig i sjøen. Noe skydekke fra horisonten og oppover, forøvrigt klart og pent vær. Jeg og vakthavende matros sto på st.b. side av broa. Plutselig sto vi foran et fenomen av de sjeldne. Noe lysende rundt og samme størrelse som vi ser Månen kom mot skipet. Stoppet ca. 100 m fra skutesiden. Begynte å utvide seg fra midten og utover i størrelse. Men holdt skarpt lysende kant ytterst. Men oppløste seg lydløst. Det virket „nifst", varighet fra ca. 20,32–20,40. Endel av besetningen så det også, men kom noe sent på dekk. Mye lyn uten torden hele kvelden. Over radio var det mye forstyrrelse, likeså i radioene rundt på skipet.

Stm. *Orseth,* Molde

Læserbrev til Reportasjebladet, 12. juli 70.

KOMMENTAR:

Var det et kuglelyn eller et UFO? Spørgsmålet må stå åbent, men det bør bemærkes, at et kuglelyns levetid regnes i sekunder eller brøkdele af sekunder – ikke i minutter.

ej

El-mysterierne på Nøbbet savværk

Efterhånden har der været skrevet meget om disse hændelser i alle landets dagblade.

Det kan derfor ikke undre nogen, at *„de flyvende tallerkener"* også på et tidspunkt blev blandet ind i sagen. Et af de lokale dagblade fik i et interview med SEAS-distriktschef L. Harting at vide, at han var blevet ringet op af personer, der mente, at det kunne være en „flyvende tallerken", der svævede over savværket og forårsagede de ejendommelige overspændinger, som får sikringer og pærer til at springe døgnet rundt. Såfremt piloterne på denne „tallerken" blot var klar over, hvilke ulykker de forårsagede, ville de sikkert straks flytte sig, etc.

Det er udmærket med så mange teorier som muligt, når et mysterium som ovennævnte skal opklares, men der er jo ingen grund til at gøre mystikken større end højst nødvendig.

Der er intet observeret m.h.t. UFO-er i området i flere år, så der kan ingen umiddelbar sammenhæng påvises mellem disse elektriske forstyrrelser og uidentificerede flyvende objekter.

Lad foreløbig de kompetente teknikere undersøge fænomenerne i ro og mag, og lad os så se, hvilke jordbundne forklaringer, de kan komme frem til, før andre blander sig med mere svævende teorier.

oh

Har De huller i Deres UFO-viden?

Er der specielle aspekter af UFO-sagen eller beslægtede emner, De kunne tænke Dem at vide noget mere om? Så prøv at spørge

SUFOIs BIBLIOTEK
P. C. Andersen,
Harridslev pr.
8900 Randers

Her ligger mange bøger, tidsskrifter og anden spændende litteratur og venter på at blive læst. Vi tør **næsten** garantere Dem, at vi kan finde noget frem, som netop De har særlig interesse for. Skriv efter litteraturlisten og oplysninger om lånebetingelserne. (Det beskedne gebyr går til vedligeholdelse af bøger – og nyanskaffelser).

Læserbrev . . .

Vi har modtaget dette læserbrev, der – med baggrund i Politikens artikel om Donald I. Warren – omtaler en interessant, 2 timer lang UFO-observation over Frankrig.

På side 1 har vi kort omtalt Warrens påstande, og vi vender iøvrigt i næste nummer tilbage med en grundig analyse af hans „undersøgelse", således som den er beskrevet i originalmanuskriptet, aftrykt i tidsskriftet „Science" fra d. 6. nov. 1970. Der er blot én ting, der undrer os overmåde: At et så anerkendt tidsskrift har villet bringe det makværk. Af analysen vil det fremgå, hvorfor vi mener os berettiget til at bruge udtrykket „makværk" om Warrens skriveri. red.

UFO og videnskaben

Under videnskab og teknik skrev Politiken forleden om en bog, der var skrevet af en amerikaner, der gjorde op med de flyvende tallerkener. Han skrev, at det var videnskabeligt bevist, at de, der så sådanne syner, var folk, som ikke kunne komme overens med sine medmennesker, eller ikke var kommet på sin rette hylde. Det gjaldt især dem, der var godt uddannede, og alligevel havde set et af disse objekter, de ville hævde sig ved at påstå, de havde set en flyvende tallerken. Endvidere viste det sig, at andre, der havde set det samme, blot var frustrerede. Det er selvfølgelig meget godt, at aviserne vil skrive om problemet „de flyvende tallerkener", selvom det er negativt. I dette tilfælde havde man dog på fornemmelsen, at skribenten, der omtalte bogen, ikke var slet så negativ, som det kunne se ud til.

Uanset om videnskaben betragter flyvende objekter som hallucinationer, pletter for øjnene eller ren og skær opspind, vil jeg som et ganske almindeligt menneske sætte mine spørgsmålstegn ved alle disse udtalelser. Videnskaben har i alle de år den har eksisteret, gået imod det, den ikke kunne forstå, og dette uden at undersøge, om der var noget om det. Vi kan blot tage nogle få tilfælde, hvor videnskaben har dummet sig. F. eks.:

Da fonografen blev opfundet, ville ingen tro det, da det var umuligt mekanisk at efterligne den menneskelige stemme.

Da togene begyndte at køre, sagde videnskaben, det var livsfarligt; menneskene ville blive kvalt af den store fart (30 km/t.).

Da de første flyvemaskiner blev bygget og afprøvet, ville ingen tro det; thi ting, der var tungere end luften kunne ikke flyve. Selvom brødrene Wright i 1903 foretog de første forsøg og beviste, det kunne lade sig gøre, gik der fem år, før nogen ønskede at se, om det var rigtigt. Selv de store blade, der ellers er ude efter de store nyheder, nægtede at sende en referent til stedet; de ville ikke gøre sig til grin, for videnskaben havde sagt, at det ikke kunne lade sig gøre og dermed basta. Da endelig et stort blad sendte en af sine bedste mænd til stedet for at aflive det stadige rygte, at det kunne lade sig gøre at flyve, kom han hjem og sagde, at det var skam rigtigt nok, hvorefter han blev afskediget; thi man kunne ikke have en mand, der ikke talte sandt. (Han blev dog antaget igen, da det blev bevist, det var rigtigt nok).

Så sent som da de første mænd skulle til Månen, udtalte en kendt videnskabsmand i England, at det var det rene mord. Ingen kunne komme levende til Månen og langt mindre tilbage igen. Ikke desto mindre kom de både derop og tilbage igen levende. Sådan kunne man blive ved med at afsløre, hvor forstokket den ortodokse videnskab er.

Når jeg, der hverken lider af hallucinationer, har pletter for øjnene eller er frustreret, alligevel skriver dette, er det fordi jeg 1969 i Frankrig så et objekt. Bemærk, at jeg ikke sagde flyvende tallerken; men da jeg ingen forklaring har fået på, hvad det kunne være, kalder jeg det et UFO (uidentificeret objekt).

Jeg er ret skeptisk, men på vores ferie lagde jeg mærke til, da vi holdt på en campingplads, at der lige over vore hoveder stod en stjerne; og i juni måned kl. 19,00 er det mærkeligt at se stjerner, hvilket jeg sagde til min kone, og tog derfor min kikkert for at se hvad det var. I kikkerten så jeg en udfladet kegle, der stod stille lige over campingpladsen. Keglen fyldte hele okularet; spidsen vendte mod solen, der skinnede på tingesten, derfor så den ud som en stjerne med det blotte øje. Jeg lå på ryggen og betragtede den i 2 timer, hvor den stod på samme plet; da klokken var 21,00 så jeg, at der skete noget. Genstanden skiftede farve til orange, derefter til dyb rød, hvorefter den med fantastisk fart skød ud i rummet, hvor jeg kunne se den som en klar stjerne bevæge sig derude i forhold til de andre stjerner, der var kommet frem, da det efterhånden var blevet mørkt.

Jeg ville gerne, at nogen fortalte mig, hvilke maskiner vi har flyvende, der kan stå stille i 2 timer og derefter forsvinde lodret ud i rummet. Så længe videnskaben ikke kan vise mig sådan en maskine, forbeholder jeg mig, ligesom videnskaben, der nægter alt om flyvende tallerkener, at nægte tilstedeværelsen af en sådan maskine, og vil kalde det vi så, et UFO. Min kone og jeg, samt alle på campingpladsen, ved at vi så; men vi ved ikke *hvad* vi så, og det ved videnskaben heller ikke.

S. R. Jarberg, Roarsvej 6.

UFO'er over Danmark

2 så „flyvende spejlæg"

„Min kollega og jeg var netop trådt ud af firmaets bygning på Fynsvej i Kolding og var gået hen til vores bil, der holdt udenfor. Tilfældigvis kigger jeg op og ser genstanden bag nogle træer i nordlig retning. Jeg kunne simpelthen ikke undgå at se den. Man kunne faktisk sammenligne

den med et spejlæg. Omridset var ovalt, og i midten var der en skarpt gul kerne, omgivet af en bred bræmme med svagt gulligt lys. Genstanden svævede afsted uden en lyd, og jeg råbte til min kollega: „Se, se hvad der er derovre!" Han får straks øje på objektet, og vi ser det bevæge sig langsomt, med konstant fart, i sydlig retning, idet det først forsvinder bag G.M.s bygning for et øjeblik senere igen at kunne ses fra Fynsvej. Derpå flyver det videre sydpå og forsvinder af syne bag træerne ved baneterrænet."

Genstanden forekom betydeligt større end fuldmånen, og vidnerne anslår selv størrelsen til et par meter i diameter. Hastigheden var ikke særligt stor, idet den samlede iagttagelsestid var 20 sekunder. Vidnerne bedømte da også selv genstandens hastighed til blot 90–100 km/t. Der hørtes under hele observationen ikke en lyd fra genstanden.

Observationen fandt sted d. 25. aug. kl. 22,45.

Metalskinnende genstand over Kerteminde

Vidnet, en 25-årig mand, fortæller følgende: „Jeg var en formiddag først i november ude på en oplagsplads for at hente fliser, da en stærkt skinnende genstand fangede mit blik, idet den reflekterede sollyset. Vejret var ganske klart, og den skinnede som blank aluminium mod den blå, skyfri himmel. Det var en aflang genstand med skarpt afgrænsede konturer, og den var godt og vel 12 mm i længden og 3 mm i højden, målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm."

„Jeg blev forbavset over mine iagttagelser, for jeg har som sergent i hæren beskæftiget mig en del med fartbedømmelser og afstandsmålinger, hvorfor jeg mener at have et godt erfaringsgrundlag. Dette her passede ikke med mine erfaringer, for højde og hastighed virkede som de jetfly man ser overflyve Danmark. I disse tilfælde vil flyene synes på størrelse med et knappenålshovede og efterlade den velkendte kondensstribe. Jeg har ikke tidligere oplevet fly af samme størrelsesorden som denne genstand, med mindre højden da har været under 2–300 meter.

Genstanden var absolut lydløs; den havde ingen vedhæng af nogen art, hverken vinger, ror eller lignende, og den var bestemt ikke noget fly.

Jeg gjorde ejeren af oplagspladsen opmærksom på fænomenet, men en bemærkning fra denne om: *„Det er nok et overlydsfly – så kan man jo ikke høre noget!"*, gjorde, at jeg ikke prøvede at uddybe iagttagelserne med ham.

Observationen fandt sted kl. 10,15 om formiddagen og varede ca. 1 minut. Jeg så ikke genstanden forsvinde af syne, men da jeg sidst så den, befandt den sig i sydlig retning."

Hvidgrå cigarlignende genstand med mørke „vinduer?"

Fru L. C. i Årup fortæller om følgende observation fra den 29. september 1970:

„Jeg var lige gået ud på vores tørreplads for at hænge vasketøj op. Klokken var ca. halv elleve om formiddagen, og vejret var meget klart med solskin fra en skyfri himmel. Idet jeg så op, fik jeg øje på en genstand i det fjerne. Jeg troede først, at det var en flyvemaskine og spurgte derfor min søn på 5½ år, der var med mig derude: „Kan du se den flyvemaskine der?"

„Det er da ingen flyvemaskine," svarede han, „den har da ingen vinger. Kan du ikke se, at det er en drage?"

Objektet kom til syne på himlen i nord-vest og forsvandt mod øst. Jeg fulgte den så længe jeg kunne, og det var ca. 2–3 minutter. Genstanden var mat-hvidgrå og aflang, med mørke pletter på siden. Jeg hørte ingen støj i forbindelse med objektet, så jeg er sikker på, at det ikke var en flyvemaskine, jeg lige havde set passere over himlen. For mig var der ingen tvivl – det kunne kun være et UFO.

Jeg så mig om for at se, om der skulle være flere, der havde set genstanden. Jeg fik øje på nogle arbejdere på en mark i nærheden; men jeg kunne ikke få mig selv til at gå derhen for at spørge dem, om de havde set noget."

UFO midt over København

Den sidste rapport, vi modtog inden redaktionens slutning, drejer sig om en observation, der fandt sted d. 12. jan. 1971 kl. 00,45 fra Søborg Hovedgade. Vidnerne var 2 mænd, der fortæller: „Min kammerat og jeg stod og betragtede stjernehimlen. Det var stille og stjerneklart. Pludselig hørte vi en mærkelig summende lyd, og et par sekunder senere så vi en besynderlig „masse" komme farende fra sydvest, ind over et hus lige overfor os. Det er svært at forklare, hvorledes genstanden så ud, men hvis vi skal forsøge at illustrere det, må man gøre det på følgende måde: Faconen var oval; yderst var der en stor, svagt lysende krans eller korona, medens der var en stor mørk, uigennemsigtig masse i midten. Mod denne mørke baggrund sås 3 svagt lysende ovale skiver, som tilsyneladende sad på den mørke genstand, lige som hjørnerne i en ligesidet trekant (sammenlign med landingskuglerne på den klokkeformede type).

Genstanden fløj lige ind over os, og idet den passerede, hørte vi en lyd, der mindede os om lyden fra et sjippetov, når det „kløver" luften. Vi kunne se genstanden i ca. 10 sekunder, så forsvandt den af syne bag et hus mod nordvest." *ej*

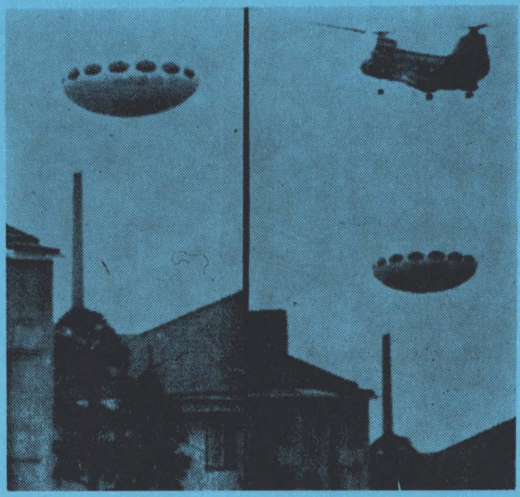

Lolland-Falsters Folketidende, 10. november 1969: EN FLYVENDE TALLERKEN? – Ja, det troede fotografen også først, men så fik han skiftet linse og dermed afstandsindstilling, og så afsløredes det, at tallerkenen var ophængt i en helikopter. Samt at tallerkenen ikke var nogen tallerken, men et moderne sommerhus af plastic på vej til en udstilling ved Stockholm.